

ZGORNJA DOBRAVA / DOBRAVE

1351 – PRVA OMEMBA ZG. DOBRAVE V PISNIH VIRIH

1351 avg. 28. Oberhard (◦Listina: HHStA AUR:)

Vir: topografija.zrc-sazu.si

Op.: Zg. Dobrava

1368 – PRVA OMEMBA ZG. DOBRAVE V PISNIH VIRIH

Hard [...ze Hard ...] 1368-07-13 (Listina HHStA AUR)

Vir: SHT (zrc.sazu, 2016)

Op.: Sp. Dobrava in Zg. Dobrava

Dobraw [...dacz Dobraw ...] 1386-07-20 (Listina StLA GU; BrunnerOtošec 1995, št. 75)

Vir: SHT (zrc.sazu, 2016)

Op.: Zg. Dobrava

1498

Hard [...Hard ...] 1498 (Urb. Radovljica, f. 97, 98)

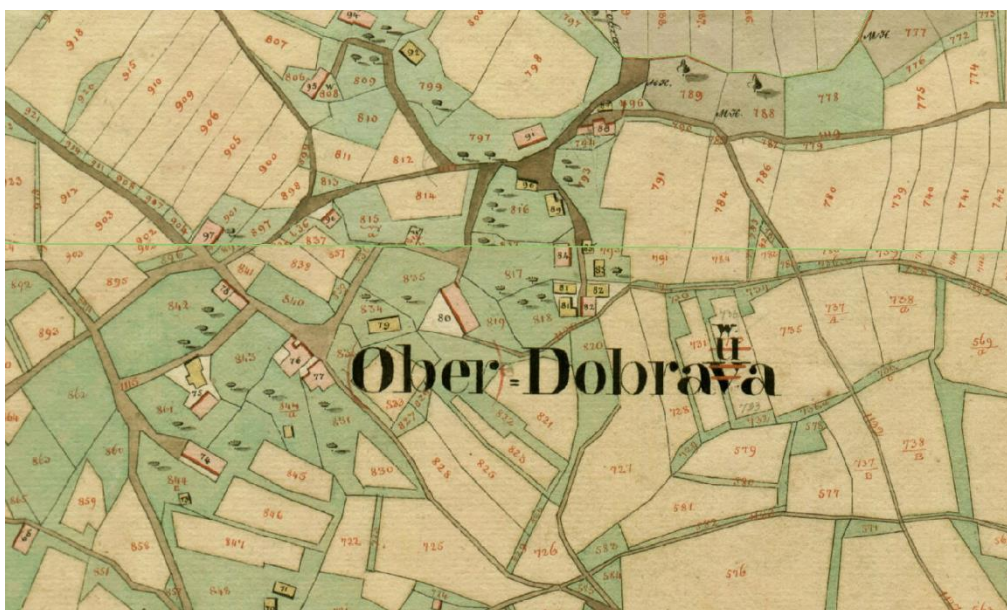
Vir: SHT (zrc.sazu, 2016)

Op.: Sp. Dobrava in Zg. Dobrava

1788 – VIKARIAT SV. KRIŽA NA DOBRAVI

Tam, kjer še niso bili izpolnjeni vsi pogoji za ustanovitev nove župnije, so začasno ustanovili lokalijo ali vikariat. Tako so nastali leta 1783 vikariati v Zasipu (župnija šele 1901), v Blejski Dobravi in v Lešah (župnija 1862). Leta 1785 v Ratečah (župnija 1848). Leta 1788 v Koroški Beli (župnija 1815) in sv. Križa na Dobravi (župnija 1876) ter leta 1789 še duhovnija Bohinjska Bela (župnija 1876).

Vir: Mohorjev koledar 1995 – Oris zgodovine (pra)župnije Radovljica (avtor France Martin Dolinar)

Zgornja Dobrava, 1826

Vir: Franciscejski kataster (<http://giskd6s.situla.org/giskd/>)

Hišna številka	Stara hišna št.	Franciscejski kataster 1827	Status animarum okoli 1890	Hišno ime narečno	Hišno ime poknjženo
2	1	Sdeuz	Zdevc	Pər Zdévc	Pri Zdevcu
3	2	Rogaretsch	Grogorač	Pər Goráč	Pri Goraču
5	3	Michouz	Mihovc	Pər Míhovc	Pri Mihovcu
6	5	Mathaju	Matej	Pər Matáj	Pri Mataju
7	6	Schuster	Šustar	Pər Šústarjə	Pri Šuštarju
8	7	Komar	Komaričik	Pər Komaričk	Pri Komaričku
9	27	Debellak	Jož	Pər Jóž	Pri Jožu
10	8	Zhazhouz	Čačovc	Pər Čáč	Pri Čaču
11	9	Possina	Pozina	Pər Pozín	Pri Pozinu
12	10	Vkouz	Vkovc	Pər Úk	Pri Uku
13	11	Juriuz	Jurjovc	Pər Júrvovc	Pri Jurjovcu
14	12	Kosem	Kosem	Pər Kòsmə	Pri Kosmu
15	13	Gril	Gril	Pər Gríl	Pri Grilu
17	14	Lenartek	Lenardk	Pər Lénartk	Pri Lenartku
18	15	Wasar	Vazar	Pər Vázarjə	Pri Vazarju
19	16	Andretschouz	Andrejc	Pər Andréjc	Pri Andrejcu
20	17	Hrowath	Hrovat	Pər Hərvát	Pri Hrvatu

21	18	Feifer	Fejfer	Pər Fájfarjə	Pri Fajfarju
22	19	Zhervezh	Červičik	Pər Čərvíčk	Pri Črvičku
23	24	Zimpermann	Cimperman	Pər Címpərman	Pri Cimpermanu
25	23	Wohinzhek	Bohinčik	Pər Bohínčkə	Pri Bohinčku
26	22	Otschak	Očak	Pər Očák	Pri Očaku
27	21	Koschar	Kožar	Pər Kóžarjə	Pri Kožarju
28	20	Kaischouz	Kajžovc	Pər Kájž	Pri Kajžu
29	28	/	Šimenc	Pər Šimənc	Pri Šimencu
30	29	/	Fertičnik	Pər Fərtíc	Pri Frticu
31	25	Pisanz	Pisanc	Pər Písanc	Pri Pisancu
32	/	/	/	Pər Měrtəlnə	Pri Merteljnu
50	26	Schwelz	Švelc	Pər Švêlc	Pri Švelcu
/	4	Koschir	Košier	Pər Košírjə	Pri Koširju

Vir: Kako se pri vas reče – Zgornja Dobrava (RAGOR)

1844

Shaloftna poveft. S shaloftjo osnanim naphim svunajnim bravzam, de nam je neufmiljena fmert sopet eniga zhaftitljiviga rojaka vsela. Gofp. Jakob Praprotnik, korar, nameftnik duhovniga reda per dershavnih ftalífih, vikfhi vodja latinfkih fhol ilirfkiga poglavartva, knesofhkofijfki fvetovavez in vodja knesofhkofijfke pifarnize, ud z. k. kmetijfke drushbe v Ljubljani i. t. d., rojen v Dobravi na Gorenfkim 1797, je umerl v torik 20. dan Svezhana v 47. letu fvojiga shivljenja – Slavo je vshival povfod, in zhiflalo ga je vfe. – Shalovali bodo po njemu ne famo njegovi vshlahtniki, ampak tudi veliko prijatlov in snanzov, in vfi tifti, ko fo njegovo djanje, pridnoft, in vednoft na tanjko posnali. – Rak v zhevah fe ga je pred fhetnajftimi mefzi vlotil, dokler je njegovimu terpljenju in velikim bolezhinam smert konez ftorila. Umerl je, ko pravi kriftjan, vef o boshjo previdnoft vdan. Naj v miru pozhiva! – Vfak domorodez bo pa gotovo na njegovim grobu sdihnil: Shkoda ga je bilo!

Vir: Kmetijfke in rokodelfke novize, 28. 2. 1844

1846

12. Dan Grudna pa je strala vdarla na Dobravi (podfari) v cerkovi zvonik, pa ni vžgala. / Uredništvo.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 30. 12. 1846

1866

Glavne občine v Ljubljanskem okrožju (1817–1848): 42. Radoljica s 3078 dušami; podobčine: Hraše, Žerovnica, Zabreznica, Doslovče, Lancovo, Radoljica, Predtrg, Nova vas; 43. Begnje s 3208 dušami; podobčine: Zapuže, Begnje, Otok, Mošnje,

Brezje, Ljubno, Leše, Srednja vas; 44. Kropa s 2879 dušami; podobčine: Kropa, Kamna Gorica, Češnica, Dobrava, Zaloše.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 25. 4. 1866

1873

(Iz Gorenjskega) se na m piše 3. marca: Po noči 2. t. m. so prišli fantje iz Dobrave in Polšice v Podnartu skupaj. Ker so imeli že dalje časa sovraštvo med soboj, so se stekli in začeli eden drugega z nožmi klati, da so dva Dobravca na smrt zaboli, vendar pa so še bila s sv. zakramenti prevedena, ali pri življenji bosta težko ostala. Tudi na drugej strani je več močno ranjenih. Naleteli so pač sami taki skupaj, čijih veselje je boj in klanje. Kako veselo bi bilo, ko bi prišel kedaj čas, da ne bi trebal o več, takih reči poročati! Žandarmi pač hodijo po Gorenjskem konfisciranih časnikov iskati, tačas kadar bi bilo treba take poboje zabraniti, jih pa nikjer nij.

Vir: Slovenski narod, 5. 3. 1873

1889

Duhovniške spremembe. G. župnik na Dobravi Jak. Aljaž prejel je faro Dovje, g. Novak, župnik smledniški, faro Radoljiško.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 7. 8. 1889

Duhovniške premembe v ljubljanski škofiji: č. g. Val. Aljančič je imenovan administratorjem fare Dobrava pri Kropi, č. g. Marko Pakiž je prestavljen iz Šmartna pri Litiji v Šmihel pri Novem mestu; na njegovo mesto pride č. g. Konrad Tekster iz Čateža. — V ljubljansko semenišče so do zdaj v novo sprejeti: Gregor Pečjak iz Hinj, Fr. Pretnar iz Dobrave, Alojzij Stroj iz Dobrave, Matej Rihar iz Polhovega gradca, Jos. Plantarič od sv. Trojice, Janez Meršolj iz Radovljice, Ant. Medved iz St. Vida pri Zatičini, Pavel Hudovernik iz Radovljice ...

Vir: Domoljub, 19. 9. 1889

1892

C. kr. deželni šolski svet je sporazumno s knezoškofijskim ordinarijatom v Ljubljani podelil profesorja Metelka ustanove po 42 gld. naslednjim učiteljem: Frančišku Rojini na Dobravi pri Kropi ...

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 8. 1. 1892

1894

Deželni zbor Kranjski. Dovolijo se za l. 1894 za šolske zradbe sledečim šolskim občinam podpore iz deželnega zaklada: Dobrava (?) 200 gld., Mošnje 300 gld.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 26. 1. 1894

1895

Družba sv. Mohorja. Z Dobrave pri Kropi se nam poroča: Poverjeniki družbe sv. Mohorja so te dni končali svojo domoljubno delovanje in mnogo slovenskih tisočakov bo romalo v "nemški" Celovec, gotovo v ne malo jezo naših nasprotnikov. Vsaj jaz imam to upanje, če Slovencem širom po svetu naznanim v tem oziru veliko vnemo in gorečnost naših Dobravcev. Naša župnija ima po zadnjem štetju 753 duš, a udov šteje letos 117, dočim jih je imela l. 1889, ko jo pisec teh vrstic prevzel poverjeništvu, borih 17 udov – torej v šestih letih 100 (beri sto) več.

Vir: Domoljub, 7. 3. 1895

1896

Župnik Alijančič. Župnija Jesenice je podeljena č. gosp. Valentinu Alijančiču, župniku na Dobravi pri Kropi.

Vir: Domoljub, 1. 10. 1896

1897

Duhovniška izpremembe v ljubljanski škofiji. Kanonično vmeščen je bil č. gosp. Valentin Aljančič na župnijo Dobravo pri Kropi.

Vir: Domoljub, 15. 4. 1897

Župnija Dobrava pri Kropi je podeljena č. gosp. Janezu Tavčarju, župniku v Lešah.

Vir: Domoljub, 21. 7. 1897

Otroška igrice. Iz Dobrave pri Kropi se nam poroča: V nedeljo 8. t. m. je gdč. učiteljica v šoli priredila jako lepo veselico s svojimi učenci. Igrali so otroško igrice "Jurče gre na tuje", prednašali in peli tako izborna, da kaj jednacega nismo pričakovali od šolskih otrok na deželi. Navzoči po bili mej drugimi c. kr. okr. šol. nadzornik g. A. Žumer, povabljeni iz Kamne Gorice In Kroke ter mnogi stariši, ki so gotovo hvaležni za mično zabavo.

Vir: Domoljub, 19. 8. 1897

1898

Kmetijska podružnica. Iz Dobrave pri Kropi se nam piše: Pri nas se je te dni ustanovila kmetijska podružnica za domačo faro in šteje že blizu 80 udov, kar je prav veselo za maloštevilno faro. Vso zaslugo za ustanovitev ima g. Filip Pogačnik, veletržeč in absolvirani gojenec kmetijske šole na Grmu. — Zajedno se snuje "Kat. izobraževalno društvo za može in mladeniče". Ker je tudi med mladeniči veliko zanimanje za društvo, zato si obetamo lepih sadov. Glasila se bo tudi domača pesem. Če še povem, da sta za našo farno cerkev dva nova stranska altarja v delu pri mojstru – podobarju Vurniku, da bo temeljito prenovljen veliki altar in takisto prižnica in krstni kamen, menim, da bi naši požrtvovalni Dobravci, če bi znali latinski, lahko rekli: Ecce, nova facimus omnia! (Glejte, vse obnavljamo !) Čast taki fari!

Vir: Domoljub, 17. 2. 1898

Cesarska lipa. Slovesnim načinom so v spomin 50-letnici cesarjeve usadili na Dobravi pri Kropi v sredi vasi slovansko lipo, katero so nazvali »cesarsko lipo«.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 8. 4. 1898

Bogata jablan. V Dobravi pri Kropi so obrali srednje veliko jablan, ki je donesla polnih 16 mernikov lepih jabolok.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 30. 9. 1898

1900

Osebna vest. Začasna učiteljica na ljudski šoli na Dobravi pri Kropi, gospica Marija Hacin, je imenovana stalnim istotam.

Vir: Gorenjec, 9. 6. 1900

Trgovina in obrt. V političnem okraju radovljiškem so pričeli v minulem mesecu izvrševati obrt: Anton Pogačnik v Podnartu, Valentin Por na Dobravi in Frančiška Stare na Česnjici, gostilničarsko obrt: Janez Valland v Hlebcih, čebelarstvo; Valentin Por na Dobravi, trgovino z žganjem; Lucija Gašparin v Zgošah, pivo v steklenicah; Marija Gartner v Kropi, trgovino z žebliji; Marija Šolar v Ljubnem, trgovino s posteljnimi perjem.

Vir: Gorenjec, 23. 6. 1900

Podružnica c. kr. kmetijske družbe na Dobravi pri Kropi priredi v nedeljo, dne 9. kimavca 1900, ob treh popoldne srečkanje pri g. A. Pogačniku (Valentincu), gostilničarju v Podnartu. Spored: 1. Ob treh se prične prodaja listkov. 2. Med prodajo listkov bode petje in godba. 3. Ob šestih se bodo delili dobitki. 4. Po 6. uri se prične ples. Darila se hvaležno sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vir: Gorenjec, 1. 9. 1900

Nov poštni urad. Dne 1. vinotoka se vpelje na Dobravi, politični okraj Radovljica, nov poštni urad, ki bo imel zvezo s Kropo in Podnartom.

Vir: Gorenjec, 29. 9. 1900

1901

Na Dobravi pri Kropi so 1. t. m. dobili poštnega sela in je Dobrava odslej zvezana s pošto Podnart.

Vir: Gorenjec, 9. 2. 1901

Glavo je odtrgal vlak bratu dobravškega cerkovnika, ko je šel 12. maja po noči iz Radovljice po železni cesti domov na Dobravo.

Vir: Domoljub, 16. 5. 1901

Krajni šolski svet na Dobravi pri Podnartu je v seji z dne 27. m. m. izvolil predsednikom g. Antona Pogačnika, posestnika in župana v Podnartu.

Vir: Gorenjec, 1. 6. 1901

Na novo je bil nameščen gg. semeniški duhovnik Jakob Kalan kot kot duhovni pomočnik na Dobravi pri Kropi.

Vir: Kmetijske in rokodelske novice, 29. 11. 1901

Iz Kroke so se poslale prošnje za vseučilišče: občina, gasilno društvo, delavsko katoliško društvo, konsumno društvo, podružnica sv. Cirila in Metoda za Kropo, Kamnogorico in Dobravo, krajni šolski svet.

Vir: Gorenjec, 7. 12. 1901

1902

Za lovce. Na Dobravi pri Kropi je tamošnji trgovec in posestnik g. Filip Pogačnik vjel v gospodarskem posloplju krasnega divjega mačka, katerega je najbrž zadnji veliki sneg tja zanesel. Gotovo se je mislil nenavadni gost mastili s kuretnino, kar mu je pa seveda izpodletelo, ker zagrabile so ga ostre jazbečarske klešče skozi čeljusti in zadnji del glave. Toda močna žival se je vkljub hudim zobem jazbečarskih klešč iztrgala in pobegnila urno nazaj v gozd.

Vir: Gorenjec, 1. 3. 1902

Veselico priredi podružnica c. kr. kmetijske družbe na Dobravi pri Podnartu v nedeljo, dne 7. septembra 1902 v prostorih g. Antona Pogačnika v Podnartu. Spored: 1.) Tamburanje slavnega tamburaškega zboru iz Ljubljane. 2.) Petje. 3.) Srečkanje. 4.) Deklamacija: Svoj čolnič otmimo! 5.) Igra: Doktor Vsezna in njegov sluga Štipko Tiček (igrajo domači dijaki). 6.) Ples. 7.) Prosta zabava. Začetek ob treh popoldne. Darila se hvaležno sprejemajo. Čisti dohodek je namenjen v društvene namene. K obilni udeležbi uljudno vabi odbor.

Vir: Gorenjec, 6. 9. 1902

1903

Vlom v župnišče na Dobravi pri Podnartu se je zgodil v nedeljo zjutraj med prvo mašo, ko so vsi zapustili župnišče ter šli k maši. Vlomila sta v kuhinjo dva tuja potepuha, katera so nekateri videli že pred mašo postopati okrog župnišča. V kuhinji sta se najedla mleka in smetane, pobrala nekaj kuharičnega denarja in obleke, potem pa vdrla tudi v zgornje prostore. Ker pa tu nista mogla hitro priti do denarja, sta odšla v strahu, da bi jih kdo ne zasačil. Zdaj, ko se dela bohinjska železnica, se klati po naših krajih vedno dosti brezposelnih delavcev in raznih zločincev. Naši ljudje naj bodo previdni in naj ne zapuščajo svojih domov brez varuhov.

Vir: Gorenjec, 14. 3. 1903

Veselica se priredi v svrhu poprave pešpota od Otoč do Dobrave, Kroke in Kamnegorice v gostilniških prostorih A. Pogačnika v Podnartu dne 13. septembra 1903. Spored: Petje, godba, ples, srečkanje in prosta zabava. Dobitki za srečkanje se hvaležno sprejemajo. Začetek ob 3. uri pop. K obilni udeležbi vabi najuljudnjše odbor.

Vir: Gorenjec, 12. 9. 1903

1904

Birma leta 1904. V radovljiški dekaniji: dne 10. julija v Begunjah, dne 11. septembra v Kamni gorici, dne 12. septembra na Dobravi in dne 13. septembra v Mošnjah.

Vir: Gorenjec, 13. 2. 1904

Dobravski fantje in dekleta prirede v nedeljo, dne 14. avgusta igro »Divji lovec«, pri g. Pogačniku na Dobravi, Začetek ob polu 4, uri popoldan. Igra se vrši v prid nesrečnim pogorelcem in se ponavlja dne 16. avgusta. Prične se ob 2. uri popoldan. Konec te igre tombola. Vstopnina: Numerirani sedeži 80 h, ostali 50 h, stojišča 20 h. Ker je čisti dobiček namenjen za pogorelce, se preplačila hvaležno sprejemajo. K mnogoštevilni udeležbi vabijo fantje in dekleta.

Vir: Gorenjec, 13. 8. 1904

Na Dobravi pri Kropi so se postavili dne 14. in 16. avgusta. Domači mladeniči in dekleta so hoteli po možnosti priskočiti v pomoč revnim pogorelcem, katerih je letos, žal, po Kranjskem jako veliko. In v ta namen so priredili dve gledališki predstavi. Igrali so znano igro „Divji lovec.“ Igra ie za priproste igralce, ki se še nikdar niso sukali na odru, jako težka, vendar so jo pogodili jako dobro. Drugo pot si morda izbero igro, ki bode primernejša v zabavo občinstva, ker mnogi se raje smejejo, nego pretakajo solze. Sicer pa vsa čast jim, ki se iz ljubezni do trpečega sobrata niso zbal velikega truda in dela.

Vir: Domoljub, 7. 9. 1904

1905

Umrla je minulo nedeljo gospa Marija Pogačnik, posestnica na Dobravi pri Kropi, v starosti 73 let. N. v m. p.!

Vir: Gorenjec, 18. 11. 1905

1906

Radovljiške plan. podruž. delo tudi letos vrlo napreduje. Ta mesec je postavila na Bledu v bližini hotela »Toplice« na najbolj obljudenem kraju krasno prenovljeno tablo s posnetki najlepših točk iz okrilja nove železnice. Na to opozarjamo vse planince in ljubitelje krasot naše lepe Gorenjske. Nove tablice je postavila pri Ropretovi gostilni na Bledu za pot v Vintgar in v Rečico, nadalje na hiši g. Repeta za pot v Ribno, v Radovljico in na Babji zob. Tudi na Jamniku nad Kropo je postavila dvoje tablic, istotako v blizini Dobreve pri Kropi. Lani razbito tablo pri gozdni poti na Mošnje in Brezje je nadomestila z novo, nasproti šole v Mošnjah pa pritrdila novo tablico za pot v Radovljico. Na novo je zaznamovala pot iz Podnarla k »Rimskemu studentu« in k slapu Nemiljščice, nadalje iz Podnarta na Dobravo. S tem bode gotovo ustrezno številnim izletnikom in letoviščnikom.

Vir: Gorenjec, 30. 6. 1906

Na Dobravi pri Kropi bo, kakor vsako leto, 16. avgusta, na dan sv. Roka, navaden shod. Letos bodo sv. Roka počastili v krasno Preslikani cerkvi. Sv. maše bodo od 6.

ure naprej; ob 10. uri pa bo imel slovesno opravilo znani govornik P. Klement Grampovčan.

Vir: Domoljub, 9. 8. 1906

Veselica se priredi v Otočah v gostilniških prostorih g R. Žumerja v nedeljo, dne 9. septembra 1906. Spored: Godba. Srečkanje, licitacija. Petje. Prosta zabava. Začetek ob 3. uri popoldne. Čisti preostanek je namenjen za popravo pešpoti z Otoč na Dobravo, Kropo in Kamno gorico. Preplačila in darila se najhvaležneje sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vir: Gorenjec, 7. 9. 1906

1908

† **Ignacij Grobovšek.** Z Dobrave pri Kropi se nam piše: Srce nam je zadrhtelo, ko je zagrnil grob telesne ostanke dne 9. t. m. v Otočah umrlega učiteljskega pripravnika Ignacija Grobovšek. Solza nam je kanila na grob, kamor je tirala tako mlado žrtev božja dekla, blede smrt. Umrli Grobovšek, ki je ravnokar izpolnil 19. leto, je bil tihega značaja, ponižen in tako ljubeznjiv, da se je vsakemu prikupil, kdor ga je poznal. Vestno se je pripravljajl za težavni učiteljski stan in večkrat je potožil piscu teh vrstic, da bo radi bolezni izgubil leto ... In zdaj je izvršil vse nauke za dolgo večnost in upamo, da prav dobro. Nedolžen, kakor je bil, je tolažil do smrti bolan, svojo žalostno mater: Ne bodite žalostni, mama; kaj bi pa bilo, če bi bil postal hudoben. Tako more govoriti in tolažiti le — angeli. Trdno upamo zato, da so se nebeščani veselili ob njegovem veličastnem pogrebu, katerega so poveličali rajnika sošolci gg. pripravniki, do 30 na številu, s prelepim petjem pred hišo in na pokopališču. Zato proč žalost, kadar se nebesa odpro.

Vir: Domoljub, 19. 3. 1908

Ustanovni shod in ustanovitev Ciril-Methodove podružnice za Kamno gorico, Kropo, Dobravo, Ovsišje, Podnart in Ljubno, se vrši dne 8. junija, na binkoštni ponedeljek, v gostilniških prostorih Filipa Pogačnika Pri Valentinu« na Dobravi ob 3. uri popoldne. Ustanovni shod otvori velezasluženi župnik v. p. in tajnik »Ciril in Methodove« družbe, visokočastiti gospod Anton Brce. Le vsi na delo za narodni obstanek!

Vir: Gorenjec, 6. 6. 1908

Naš »Sokol« je poletel prvič dne 14. t. m. na Dobravi pri Kropi. Na ta sestanek so se sešla tudi bratska društva iz Kranja, Škofje Loke, Jesenic in Tržiča. Javne telovadbe se je udeležilo 46 »Sokolov«, v kroju je bilo 64 udov, a skupno število »Sokolov« in »Sokolic« je bilo okrog 150.— Dan je bil prekrasen, domačega ljudstva je bilo naravnost ogromno, ki se je čudilo dovršenemu izvajanju prostih vaj in vaj na orodju. Mimogrede omenjamo, da je ta dan zborovalo kat. pol. društvo za radovljiški okraj na župnijskem dvorišču in c. okr. glavarstvo v Radovljici je odredilo vse potrebno, da se prepreči vsak morebitni nepotrební spopad, kajti glavarstvo je menda tu vpoštevalo one grožnje, ki jih je zapisal svoje dni »Slovenec«. Povodom izleta ljubljanskega »Sokola« v Škofjo Loko. Toda Dobravci so spoznali, da je »Sokol« prav pohleven ptič, in v tako kratkem času se je razvilo prav nepresiljena domača zabava. Pri odhodu so nam klicali vrli domačini prisrčni »na svidenje v kratkem«, kar smo jim

radovoljno obljubili. Omenjamo le še to, da je godba požarne brambe iz Krope prav marljivo svirala ves čas našega bivanja na Dobravi. — Naša želja je, še mnogo takih izletov, a vsak izlet se združi z javnim predavanjem v pomenu »Sokolstva« in »Sokol« pridobi v kratkem nepremagljiv vpliv med preprostim narodom.

Vir: Gorenjec, 27. 6. 1908

Hranilnica in posojilnica. Z Dobrave pri Kropi. Tu smo ustanovili pretekli teden hranilnico in posojilnico. Zanimanje za njo je bilo takoj v pričetku veliko in ljudstvo je hvaležno, da smo se lotili tega dela. Načelstvo je v dobrih rokah. Gosp. župnik, načelnik, odborniki pa: Franc Merčun, posestnik v Ljubnem, Viktor Muser, posestnik na Ovšišah, Jakob Ješč. posestnik na Spod. Dobravi, Jožef Koselj, mežnar in posestnik, Marko Kejžar, posestnik na Zgor. Dobravi, Martin Mohorič v Mišačah. Uradni dnevi so ob nedeljah popoldne in v četrtek dopoldne.

Vir: Domoljub, 20. 8. 1908

Pevski zbor iz Krope, pod vodstvom g. nadučitelja Pleničarja se je v tem času, od kar obstoji, že toliko izvežbal, da je napravil zadnjo nedeljo izlet na Dobravo, kjer je v veselje in zabavo sebi ter domačinom prav ubrano prepeval lepe narodne pesmice. Gospod gostilničar je pa s svojo izborno kapljico ter izvrstno kuhinjo postregel vsem v splošno zadovoljnost. Zato smo pa bili vsi prav zidane volje. Želeti bi bilo še več takih izletov. Mladi pevski zbor, ti pa korakaj po začrtani poti vrlo naprej

Vir: Gorenjec, 12. 9. 1908

1909

Učiteljske vesti. Voditeljsko mesto v stalno nameščenje na enorazrednici na Dobravi pri Kropi (okraj Radovljica) do 15. Julija t. l. — Obolelo učiteljico Jerico Bizjak v Boh. Srednji vasi nadomešča učiteljica Helena Kačič.

Vir: Gorenjec, 3. 7. 1909

Veselica na Dobravi pri Podnartu. Opozarjamo na veselico, ki jo priredi v nedeljo dne 1. avgusta podružnica Ciril in Metodove družbe za Dobravo, Ljubno, Podnart, Kropo in Kamno gorico v priljubljeni gostilni g. Filipa Pogačnika na Dobravi. Kdor se hoče ta dan razvedriti in se drugače dobro zabavati, naj ne zamudi priti na Dobravo. Poleg godbe in petja je toliko raznih zabavnih točk, da se občinstvo gotovo ne bo dolgočasilo. Srečolov je tako bogato opremljen, da mora dobiti skoro vsak listek. Ker je ta veselica v tem času velikega pomena, naj vsaka zavedna Slovenka in vsak zaveden Slovenec stori svojo narodno dolžnost. Tem potom se vsa društva naprošajo, da vpoštevajo ta dan ter se udeležijo veselice.

Vir: Gorenjec, 31. 7. 1909

Z Dobrave pri Podnartu. Silno se je prav po nepotrebnem repenčil minulo nedeljo kurat Vrancar nad nedolžno veselico podružnice sv. Cirila in Metoda. Zabavljal je na prižnici in slikal ljudem to prireditev kot nekaj pohujšljivega, nedopustnega. Da tega tiča dobravski župljani natančneje spoznajo, jim mi, ki smo že več let zasledovali njegovo delovanje, pa kot pošteni ljudje do sedaj nismo hoteli izvajati posledic, orišemo tega kričača, kako se je vedel na Koprivniku, kjer je pasel svoj čas duše. Naši čitatelji vidijo tega moža v pravi luči v naslednji notici.

Vir: Gorenjec, 7. 8. 1909

Hrvatski poslanec na Dobravi pri Podnartu. Piše se: Letos imamo na Dobravi odličnega gosta. Prišel je namreč semkaj poslanec v hrvatskem saboru in v državnem zboru v Pešti dr. Pero Magdič iz Varaždina. Ostane tu več tednov. Dragega gosta, ki je eden izmed najboljših prijateljev nas Slovencev, iskreno pozdravljamo.

Vir: Gorenjec, 7. 8. 1909

Odlomek iz nedeljske pridige na Dobravi pri Kropi. - „Dragi v Kristusu! Dve nedelji sem pobiral za našega svetega očeta papeža in nabral sem 2 K 84 vin. Sicer ni veliko, a vendar je nekaj. — Premišljeval sem dolgo, dolgo, odkod prihaja ta mržnja do svete cerkve. Slednjič sem prišel do spoznanja, da je pravi vzrok tej mržnji najbrže škofova knjižica, ki so jo liberalci vrgli med vas. Tudi jaz sem jo želel dobiti v roke. Dobil sem jo. Prebral sem jo s premišljevanjem počasi in s pozornostjo; a povedati vam moram, da še nisem bral v svojem življenju nekaj tako nedolžnega in nepohujšljivega. Sicer pa som mnenja, da kdor je nedolžen, ne bo zastopil te knjige, a kdor je pa že pohujšan, se ne more pohujšati več. Berite torej to knjigo! Brrr!

Vir: Gorenjec, 18. 12. 1909

1910

Iz Dobre pri Podnartu. Odkar smo dobili na Dobravo dušnega pastirja, ki ni zadovoljen samo s tem, kar mu da njegov višji pastir, ampak si jemlje sam od svojih ovac in jim striže volno, vera pri nas res peša. To se je videlo pred nekaj dnevi, ko je g. župnik na prižnici dekleta podil iz njihovih mest v cerkvi, namreč da naj se ne tišče fantov, ampak naj gredo bližje njega, da bodo lažje gledale njegove mučeniške in izpostavne oči, nakar so se res nekatera dekleta dalje pomaknila, a od zadej so se zaslišali glasovi: hejs, hejs. Ni zameriti našim fantom, če se je kdo tako daleč izpozabil, ampak le pastirju, ki hoče vse preurediti in uničiti stare navade. Od naših deklet gotovo nobena ni imela kakšnega slabega namena. — Tudi v šoli se g. župnik rad izpozabi in namesto krščanskega nauka poučuje zemljepis. Pravil je pred kratkim šolarjem, kje je Pariz in da je tam grozna povodenj, ki bode vse mesto uničila – seveda vzrok – so zopet ti nesrečni liberalci. No, in ker jo je že tako polomil sam, poklical si je misijonarje na pomoč, da rešijo Dobravo. Kar ni napravila škofova brošura, hočejo gg. misijonarji sami. Mnogo vaščanov se je zgražalo nad pridigo, kajti tako se je pridigovalo, da so starejši ljudje strmeli, bila je seveda polovica cerkve z otroci napolnjena. Če bi kdo drug kaj takega kje drugod govoril, gotovo ga precej kaznujejo, seveda z lece se sme vse govoriti. In radi izpovedi, gospod župnik, svetujemo vam zadnjič, da odnehate s temi loterijskimi lističi. Če kdo drug razpor trosi med ljudstvo, se kaznuje, a če vi mislite, da se bode z mazali, pa se zelo motite. Ali mislite, da smo mi tisti osel, ki se mu denejo zelena stekla na oči, da je oblance za seno? Dobro vemo, zakaj da ima vsak izpovedni listek številko, zato da nas kontrolirate in če koga ne bode, vržete ga s prižnice med ljudi, češ, glejte grešnika, še pri spovedi ga ni bilo. Upamo, da prenehate kmalu manevrirati, kajti mi imamo tudi jezik in zobe.

Vir: Gorenjec, 26. 2. 1910

Iz Dobre pri Kropi se nam piše Navdušenje za izobraževalno društvo? je veliko. Ljudstvo je vedoželjno. K zadnjemu predavanju na cvetno nedeljo je prišlo toliko ljudi,

da je bila soba premajhna, ostati so torej morali nekateri med vratmi in v veži. Ves čas so prav marljivo poslušali govornika ler bili s predavanjem prav zadovoljni; Prostorov manjka, prostorov. Vse bi šlo.

Vir: Domoljub, 7. 4. 1910

Naš »Sokol« je napravil v nedeljo svoj prvi letošnji peš-izlet, in sicer Kamnagorica - Dobrava - Podnart - Radovljica. Udeležba je bila prav povoljna in izlet zanimiv.

Vir: Gorenjec, 16. 4. 1910

Z Dobrave pri Kropi 24. aprila. Imeli smo drugo predavanje v društvu. To pot je govoril tudi gospod živinozdravnik iz Radovljice. S svojim skrbno sestavljenim govorom o prešičoreji je poslušalce kar privezal. Govoril je o nakupovanju, boleznih, krmljenju, pomivanju korita s kropom po vsakem krmljenju, konečno priporočal cepljenje proti rdečici. Poslušalci so govorniku za njegove nauke zelo hvaležni ter mu izrekli zahvalo po načelniku društva. Mnogobrojen obisk društvenih predavanj kaže, da gremo naprej, da ljudstvo ne mara more liberalnega jerobstva.

Vir: Domoljub, 19. 5. 1910

Z Dobrave pri Kropi. Že večkrat me je počastil kak liberalen listič s svojim dopisom. Odgovarjal nisem še nobenkrat, ker se ne zmenim za tako bevskanje. »Gorenjec« z dne 11. junija pa me opisuje kot sovražnega učiteljstvu. In to nisem. Imam tudi med učiteljstvom odkrite prijatelje. List omenja šolsko sejo, pri kateri bi bil jaz nastopil zoper nagrado za spisovanje šolske matice. Resnica pa je: Gosp. župan je predlagal 25 K za to spisovanje; jaz pa, naj se da za vsakega otroka, ki na novo vstopi, ena krona. Iz tega je jasno, da nisem bil zoper vsako plačo, kakor bi človek sklepal, ko bere članek; marveč stavlil sem le drugačen predlog. S tem tudi odpadejo druga podtikanja, ki se nahajajo v članku. Da pa je gosp. župan tako radodaren nasproti gospodični učiteljici, tiči vzrok v tem, ker drži gospodična ž njim, ne z menoj, sicer bi jej ne predlagal nobene krone. Dobro vem, kako se jej je godilo, dokler je bila med dvema stoloma. Toda politični somišljeniki, to je nekaj drugega. Članek kot tak je zavit in neresničen, ali nekaj pa gleda iz njega, namreč to, da je naš liberalizem, ki je stopil v javnost v onem članku. — Jožef Vrankar, župnik.

Vir: Domoljub, 7. 7. 1910

Z Dobrave pri Kropi. Že dalje časa ni bilo nič poročil od našega izobraževalnega društva, dasi smo imeli že več predavanja V nedeljo, 21. avgusta, pa je društvo priredilo veselico v proslavo 80-letnice presvitlega vladarja. Igralci kakor pevci so svoje točke izborna rešili. Mnogobrojno občinstvo je bilo prav zadovoljno s prireditvijo. Igra se ponavlja v nedeljo, dne 28. avgusta. — Pretekli teden je trosil nek človek protestantske biblije po naši fari. Ker je knjigo dajal zelo poceni; spečal jih je mnogo. Ljudstvo svarimo pred nakupom takih knjig.

Vir: Domoljub, 1. 9. 1910

Kmetijska podružnica na Dobravi pri Podnartu vabi na veselico, ki jo priredi v nedeljo, dne 11. septembra 1910 v gostilni g. F. Pogačnika na Sr. Dobravi pri Podnartu. Spored: Eno uro doktor. Burka v enem dejanju. 2. Srečolov. 3. Šaljiva pošta. 4. Prosta zabava. Začetek ob pol 4. uri pop. Vstopnina: I. sedež 1 K, II. sedež 60 v, stojišča 40 v. Otroci plačajo polovico. Preplačila in darila se hvaležno sprejemajo. Čisti dobiček je namenjen za zgradbo kmetijskega doma, en del pa za popravo pota iz Otoč na Dobravo in Kropo.

Vir: Gorenjec, 10. 9. 1910

Novice iz Dobrave pri Podnartu. Veselica, katero je priredila naša kmet podružnica preteklo nedeljo, je vkljub neugodnemu vremenu jako povoljno izpadla. Poselilo jo je mnogo domačinov in tujcev, med katerimi smo opazili celo več Radovljičanov in drugih.

Burka »Eno uro doktor«, katero so predstavljali sami domači igralci, je nad vse pričakovanje dobro uspela. Odkrito povemo, da nismo pričakovali take dovršenosti od naših domačinov, ki so bili vsi razen enega šele prvič na odru. Želeli bi, da nam še večkrat kaj pokažejo, saj bo to njim kakor nam v korist.

Naša kmetijska podružnica pa si je zopet opomogla z lepim številom kronic. Bo vsaj mogoče popraviti pot na Otoče, saj se nahaja sedaj že res v zelo slabem stanju.

Omenimo pa naj, da našemu preljubeznivemu župniku ta veselica ni bila nič kaj všeč. Mislil si je pač, ker nisem jaz prireditelj, naj bodo pa le drugi zraven, saj bodo brez mene tudi lahko opravili.

Na praznik, dne 8. septembra pa se je naš Jože celo raztogotil na prižnici. Tako je udaril ob prižnico, da ga je kar roka zbolela. Zato jo je potem tako žalostno ogledoval. Mi, farani pa smo si mislili: Jože, zakaj tolčeš tako ob prižnico, si pokvaril boš še roko. Kdo bo pa potem razbijal mesto tebe. Zaradi dveh punic, ki sta iz Marijine družbe izstopile, se pač ne izplača poškodovati rok. Torej pameti Punic je pa še drugih dovolj!

Pa tudi dober pridigar je naš Jože. Včasih nam na prižnici mesto božje besede kar prične razkladati zdravniško vedo. Upamo, da dohtarjem še ne bo s tem napravil »ta velike«. Škode, čeprav je tako »študiran«.

V svojem izobraževalnem društvu, ki ga je ustanovil v ta namen, da bi nas še bolj neumne napravil, pa tudi ni na največje sreče. Pred nekaj časa je celo ukazal nekemu mojstru, da mora dati svojega pomočnika stran, ker se noče dotični v izobraževalno društvo vpisati. Mislil si je, če ga da stran, bo pa brž nas. To vse se pa ni in se ne bo zgodilo tako kmalu, če se prav trikrat na glavo postavi.

Priporočamo pa mu, naj dobro pazi na člane svojega društva, da se mu le ti ne bodo skujali kot oni dve »marinarici«, zaradi katerih bi si kmalu roko pokvaril.

Za danes upamo, da smo povedali zadosti. Ako bo potreba nanesla, povemo še več. Gradiva imamo dovolj. Če ga nam pa zmanjka, ga nam bo pa že Jože preskrbel. Kajne! / Eden izmed porednežev.

Vir: Gorenjec, 17. 9. 1910

Kmetijska podružnica na Dobravi pri Podnartu je priredila v nedeljo, 11. kimovca t. l. ob ½ 4. uri popolne veselico s predstavo: »Eno uro doktor«. V nedeljo, 18. kimovca pa je isto ponavljala. Obakrat je bila veselica dobro obiskana, zlasti smo opazili veliko Radovljičanov. Podružnica je prejela za svoje namene lepo vsote. Igralke kakor igralci so častno izvršili svojo nalogo, za kar naj jim je najiskrenejša zahvala. Obenem se najuljudneje zahvaljujemo davčnemu oficijalu g. J. Pernetu iz Radovljice, ki je veliko pripomogel, da je imela predstava boljši vtis. Zahvaljujemo se dalje tudi slavnemu gasilnemu društvu iz Ljubljane, ki nam je blagohotno posodila kulise za predstavo.

Vir: Gorenjec, 24. 9. 1910

Dobrava pri Kropi. Naši sosednji Dobravci so se zadnja leta pričeli pošteno gibati in kdo bi mislil, celo napredovati. Tega šteti jim v zlo danes pač ne moremo, ker je čas napredka, a to, da napredujejo samo za toliko, kolikor hočeta znana bratca, to je pa

skoro sramotno za naše vrle sosede. Dobravci so bili nekdanj znani kot pošteni, samozavestni kmetje, ki niso poslušali vsakega svetovalca, tem manj pa takih, kot sta imenovana dva bratca. A sedaj? Eden zbira svoje udane bratce pri vinu v gostilni in jih tam »pilda«, kako naj sovražijo župnika, kako naj mu pišejo anonimna pisma itd. Drugi pa pomaga prvemu po najboljših močeh. Sedaj pa pridemo na zadnje dejanje teh dveh bratcev, ki še po svežem diši, t. j. predstavo in veselico, ki sta jo 17. t. m. priredila na Dobravi. Namen veselice je bil prvotno ples s srečolovom po temni noči..., drugič nagajati župniku s priredbo plesa ravno na žegnanje, tretjič pokazati, da se ne samo klerikalne, ampak tudi napredne priredbo dobro obnesejo. Čisti dobiček je bil namenjen za kmet. podružnico in popravo poti na Otoče, da bi si trudni in »trezni« plesalci ob poznih urah ne pobili nosov. Do tu je vse pravilno, kaj ne, in celo hvalevredno, saj nameni so bili zelo plemeniti. A to kar hočemo danes pribiti, je, da so gg. prireditelji agitirali okrog naših za priredbo, češ, saj veselico je preskrbel gosp. župnik, ki misli zidati kmečki dom. To slepenje se je širilo daleč naokrog in celo v Ribnem je širila to laž neka oseba. Veliko bi se za moglo še navesti takih in hujših dejanj o naših bratcih, ki terorizirajo vrle naše sosede in jih ščujejo, naj se nikar ne udeležujejo verskih dolžnosti, naj se izbrišejo iz Marijine družbe ter izstopijo iz izobraževalnega društva. Žalostno je to, da dva učita misliti vse Dobravce in da vsi niso zmožni povedati jima odkrito, da iz te moke ne bo dobre pogače. S ponosom smo gledali do sedaj na trdne in značajne Dobravce sosedni farani in upamo, da bomo in še kmalu zopet rekli: »Spoznali so jih, zato so jih zapustili.«

Vir: Domoljub, 6. 10. 1910

Nagrobni spominek odkrije umrli učiteljci Hacin iz Dobrave pri Kropi odkrije radovljiške učiteljstvo dne 3. novembra t. l. v Velesovem pri Kranju. Podrobnosti se objavijo pravočasno.

Vir: Gorenjec, 15. 10. 1910

Zahvala. Podpisana se iskreno zahvaljujeva v imenu »Radovljiškega okrajnega učiteljskega društva« vsem onim, ki so pripomogli tako dostojno in lepo dovršiti zadnji čin pijetete in kolegijalnosti pokojni tovarišici Mariji Hacinovi, namreč odkritje nagrobnega spomenika.

V prvi vrsti iskrena hvala krajnemu šolskemu svetu na Dobravi pri Kropi za zdaten dar 25 K, dalje velesovškemu Župniku gosp. J. Brešarju za brezplačno daritev sv. maše zadušnice in za ganljiv zahvalni govor, gosp. Antonu Pogačniku, županu na Dobravi, za trud, ker se ni ustrašil dolge poti, pokazal je s svojo navzočnostjo, da ve ceniti delo slovenskega učiteljstva. Slednjič tovariška hvala tovarišu J. Kalanu in njegovi soprogi za vso prireditev. - Radovljica, dne 6. novembra 1910 / Predstojništvo okr. radov. Učiteljskega društva. / Ivan Šega ,t. č. predsednik – Fran Jaklič, t. č. tajnik.

Vir: Gorenjec, 12. 11. 1910

1911

Iz Dobrave pri Podnartu. Dolgo je že, odkar se ni nihče oglašil od nas v »Gorenjcu«. Zato se pa oglašamo danes, da povemo cenjenim bralcem »Gorenjca« nekoliko o našem Jožetu, ker on jim je že od prej dobro znan.

Da zna naš Jože dobro klobasariti, je že znana reč, ni pa vsem znano, kaj in kako klobasari.

O priliki zadnjih izpraševanj se je tako postavil, da smo se kar čudili njegovi modrosti. 14–16 letnim dečkom je razlagal zakrament svetega zakona. Povedal jim je, da se morajo to dobro naučiti, ker bo eden ali drugi kmalu imel prilike stopiti v zakon.

Da se bodo kaj takega ti mladi »možje« takoj naučili, se razume. Ni nam pa znano, ali misli kaj teh »mož« koj ta predpust poročiti. Radovedni smo tudi, če jim je Škofovo rdečo brošuro že tudi razložil.

Tudi ženam je povedal pri izpraševanju dovolj mastnih. Nekatere je bilo kar sram, vsaj take so nam same zatrjevale. Njim pa je pravil med drugim tudi o varstvu otrok. Rekel je, da se dveletnega otroka sme brez v varha pustiti, 13 letnega pa ne. Da so ga nekatere tako poslušale, da so bile kar zamaknjene, se samoobsebi razume. Ena izmed njih pa je bila celo tako razvneta, da je kar cmokala, ne vemo pa, ali iz navdušenja, ali pa vsled tega, ker je Jože tako klobasari.

Tudi premalo »Gorenjca« prihaja v naš kraj. Naj si ga vsak naroči, kdor čuti napredno, saj ne stane več kot štiri krone na leto. Ako se oglasi kaj več novih naročnikov od nas, bomo pa še bolj posvetili v naše razmere, saj gradiva imamo dosti.

Vir: Gorenjec, 21. 1. 1911

Iz okolice Dobrave pri Kropi. Lansko leto poleti enkrat je imela kmetijska podružnica na Dobravi veselico, katere del čistega dobička je bil namenjen za popravo pota iz Dobrave v Kropo. Tako je stalo tiskano na vabilu. Vprašamo prav vljudno dotični odbor, zakaj ni še do sedaj poskrbel za popravo onega pota? Ali ni sramotno obljubiti in obljube ne izpolniti, ali ni sramotno ne ostati mož beseda? Ali je resnica, da je preostanek čistega dobička prav trdno zadrnila neka oseba v ženskem krilu, ki sicer ne biva na Dobravi, a ima vendar na Dobravi prav mogočno besedo, in ga nikakor ne dovoli za popravo omenjenega pota? Poživljamo županstvo občine Ovsiše, naj pot popravi ali pa zapre; če se zgodi tam kaka nesreča, bo ono krivo!

Vir: Domoljub, 26. 1. 1911

Z Dobrave. Neka duševna reva je v zadnjem »Gorenjcu« hotel grajati nšega župnika, pa ga le hvali, češ, da tako lepo pripoveduje pri izpraševanju mladim fantom in ženam, da ga kar strme poslušajo. Nazadnje pa milo vabi na naročitev »Gorenjca«. Kdo bo naročal »Gorenjca«, če ima tako neumne dopisnike, kakor je »Iz Dobrave pri Kropi«, pač pa se naročite v še bolj obilnem številu na »Domoljuba« in ga tudi pridno berite in se oklenite z vso gorečnostjo našega izobraževalnega društva.

Vir: Domoljub, 2. 2. 1911

Dobrava pri Kropi. V zadnji številki »Domoljuba« nekdo poživlja županstvo občine Ovsiše, da naj pot, oziroma stezo držečo iz Dobrave proti Kropi popravi ali pa zapre, kajti če se zgodi tamkaj kaka nesreča, je krivo županstvo. Dopisniku v pojasnilo bodi povedano, kolikor je nam znano, da občina ni nikakor obvezana steze popravljati na občinske stroške. Vsled tega je kmetijska podružnica priredila veselico, katere del čistega dobička se je odločil za popravo steze iz Otoč-Dobrave-Kropo. V jeseni se je oddalo delo tesarskemu mojstru Jakobu Ješetu iz Spodnje Dobrave št. 7, da napravi držaje in oskrbi popravo poti. Držaje iz Otoč na Dobravo je deloma popravil, kar naj se dopisnik prepriča sam. Ker pa je padel sneg, so zamrznila tla in tako se držaji na Kropo niso mogli postaviti. Kakor hitro pa se bo moglo delati, se popravijo tudi držaji ob stezi na Kropo; in da je to resnica, naj se dopisnik blagovoli prepričati pri Jakobu Ješetu. — Podružnica c. kr. kmetijske družbe Dobrava pri Kropi. — Filip Pogačnik, predsednik, m. p. Pet. Sitar, podpredsednik, m. p.

Vir: Domoljub, 9. 2. 1911

Iz Dobrave pri Podnartu. Zopet smo morali dalj časa čakati, da se oglasi kak petelin v »Domoljubu« iz našega kraja. Ker pa nam na naš zadnji dopis najbrž nikdo ni upal odgovoriti, smo se danes zopet oglasili, čeprav našemu Jožetu morda no bo všeč.

V prvo moramo omeniti, kar bi morali pravzaprav že zadnjič, kako hud da je bil naš Jože pretekli predpust na ples. Znosil se je posebno nad Podnartom. Ono nedeljo po plesu je bilo črtanja in gromenja na prižnici, da je bilo joj. Rekel je med drugim celo, da ga bo v teku enega leta od fare odločil Seveda naš Jože kmetom in delavcem ne privošči, da bi se malo pozabavali, dočim je plesala »višja« klerikalna gospoda v Ljubljani po cele noči v hotelu »Union« in to celo pod pokroviteljstvom duhovščine. Če kmet pleše, je greh, za katoliško gospodo pa ne. Kmetje in delavci, tu pogledite vaše prijatelje! Seveda, kmet naj le moli, v cerkev hodi, daje pogostoma za maše, odrajtuje z veseljem odkazano mu bero in pa, da le kaj navrže, hodi pridno k izpovedi, bere »Domoljuba«, voli, kadar ja potreba, klerikalne može i. t d. Povejte nam, vi ljudski prijatelji, zakaj se ponekod rohni čez plot, drugod se pa ljudi s tem vabi v klerikalni tabor?

Da bo pa na Jože res odvrigel Podnart od fare, je pa kar pribito, samo to se še ve kje. Mi pa pravimo, da bo prej šel on z Dobrave, predno pa Podnart od fare.

Naša Marijina družba jo tudi že bolj pri kraju. Nekje se kaže že celo nekaj takega, kar Marijinim devicam gotovo ni v čast. Kaj več bomo o tem poročali rajši o priliki.

Tudi izvrstno pridigo je napravil minulo nedeljo naš Jože. Povedal nam je nekaj od izpovedi ter jo primerjal z metlo in smetišnico. Da spadata metla in smetišnica na prižnico, je gotova stvar. Jože, svetujemo vam, da se poboljšate, takih pridig kot je bila zadnja, ne poslušamo radi. Če nas pa že mislite ravno pitati s tako duševno hrano, vam pa svetujemo, namesto da zmerjate dopisnika »Gorenjca« z duševno revo, da pomedete poprej pred svojim pragom.

Kakor čujemo, je razpisano mesto župnika v Kranjski gori. Od gotove strani pa smo izvedeli, da namerava naš Jože prositi za to mesto. To mesto mu mi z največjim veseljem privoščimo, saj bo gor gotovo boljša fara kot pri nas.

Vir: Gorenjec, 18. 3. 1911

Iz Dobrave pri Podnartu. Dne 20. t. m. je preminil tukajšnji prvi naprednjak, g. Matevž Šolar, oče dr. Franca Šolarja, odvetnika v Trstu. Ranjki je bil navdušen naprednjak, zelo miroljuben in splošno priljubljen človek. N. v m. p. !

Vir: Gorenjec, 24. 3. 1911

V Kropi so pokopali minuli teden zaslužnega narodnega veterana gosp. Jurija Magušarja. S pokojnikom je izgubila Ciril - Metodova podružnica za Kropo, Kamno gorico in Dobravo mnogoletnega, marljivega predsednika. Ker ni bilo mogoče v naglici sklicati seje, proslavi podružnica spomin zaslužnega načelnika na dan Vseh svetnikov. Večni spomin plemenitemu rodoljubu.

Vir: Gorenjec, 5. 8. 1911

Kmetijska podružnica na Dobravi pri Podnartu priredi 8. septembra 1911 veselico na vrtu g. Filipa Pogačnika. Spored: Veseloigra v treh dejanjih : V Ljubljano jo dajmo. 2. Ciganska sirota, dvospev. 3. Šaljiva pošta in srečolov. Začetek točno ob polštirih popoldne. Vstopnina I. in II vrste sedeži 1 K. ostali sedeži 60 vin., stojšča 30 vinarjev. Preplačila in darila se najhvaležneje sprejemajo. K obilni udeležbi vabi odbor.

Vir: Gorenjec, 2. 9. 1911

Iz občine Ovsiše pri Podnartu. Ne bi se oglasili danes v »Gorenjcu«, ko bi se ne zaletel fajmošter Vrankar v zadnjem »Domoljubu« v naše samostojno misleče volilce, kateri so dne 19. m. m. oddali neustrašeno svoje glasove proti oni farovski stranki, katera je navajena vedno le zmagati. Da je bil boj hud in vroč, ste že poročali, g. urednik. Danes pa si bomo ogledali ta boj nekoliko bližje, da javnost zve, s kakimi sredstvi se mora boriti klerikalna stranka, ki ima za seboj tako »ogromno« maso ljudstva — Glavna oseba v naši občini, katera deluje vedno za klerikalizem je dobavski fajmošter Vrankar. Ta ima pa potem nekaj privržencev, kateri so mu služili pri zadnjih volitvah z dušo in telesom kot agitatorji. Da bode širša javnost zvedela za te »odlične« može, jih tukaj podajamo. Najhujša sta bila organist Bendelnov Tonček in pa Blejec. Potem pa Jurček Boštar in pa Medvedov študent. Posebno zadnjega ni smelo manjkati, saj ko bi on ne agitiral, potem pa adijo farovži, v katerih se včasih dobi kaj poštenega. Delali so ti možje že dolgo časa za volitve. Volilni imenik si je pustil napraviti fajmošter Vrankar že pred pol leta pri davkariji, katerega pa jako dolgo časa ni mogel ali ni hotel plačati, plačal ga je šele na razne prijazne in neprijazne opomine. Upal je zagotovo, da ga bo plačala občina, a tu se je pošteno vrezal. Agitiralo se je od farovške stranke skozi pet tednov neprenehoma. Izpustili niso nobene bodisi še tako majhne kočice. Z največjo korajžjo so se pa vrgli na pooblastila. Posebno okoli vdov so se kaj radi smukali. Te je Vrankar dan na dan obiskoval in jih pestil, da mu dajo pooblastila, a te so ga možato zavrnilo, da njemu nikdar in pod nobenim pogojem ne dajo istih. Vsa čast jim! Tudi po več ur je bil včasih Vrankar v kateri hiši, kjer so same ženske, a oditi je moral skoro povsod praznih rok. Pa tudi na prižnici je vplival kar mogoče na volilce, a čim huje je delal, tem slabše mu je kazalo. Samostojno misleči volilci pač sami dobro vedo, da se gre pri volitvah le zato, da postavijo na čelo svoje občine najboljše može, katerim je res mar splošni blagor občine, ne pa takih, katerim so mar le Vrankarjeva načela. Saj so naši občani vendar vsi, da, še prav dobri občani, a imajo le to napako, da se ne puste komandirati raznim Vrankarjem in drugim. Pa kaj Vrankarju mar korist kmetov in delavcev, le vera je v nevarnosti pri njem. — Na dan volitve je bil Vrankar prav dobre volje. Upal je, da gotovo prodere. Pa kako se je začudil, ko je videl, kakšen kupček pooblastil imajo samostojno misleči volilci in kakšnega ima on. Vzkliknil je: Sedaj smo pa že ven! No, to se je hvalabogu tudi zgodilo. S težkim srcem je zapustil volišče. Ko navsezadnje ni mogel drugega reči, pa je rekel: Zmagali smo pa le. A bila je britka zmaga, kajne, Vrankar! Toraj o tem za danes dosti; prihodnjič pa več.

Vir: Gorenjec, 15. 9. 1911

Z Dobrave pri Podnartu se nam piše: Dne 8. t. m. je priredila naša kmetijska podružnica veselico, katera je jako dobro uspela kljub vsem nakanam našega župnika. Pri tej veselici so nastopili tudi naši domači fantje in dekleta v jako ljubki veseloigri »V Ljubljano jo dajmo«. Resnici na ljubo moramo povedati, da so naši igralci igrali tako dobro, da takega nismo pričakovali. Dopadli so se nam vsi brez izjeme. Tudi tuji gostje, ki so imeli priliko videti to igro že na marsikaterem odru, so se jako pohvalno izrazili. Ugajal jim je posebno naš pristni domači dialekt, no, pa saj so se igralci, kakor rečeno, zares dobro odrezali. Splošna želja je bila, da naj se ponovi igro. Ponoviti se pa, kakor se nam je od merodajne strani povedalo, te igre letos ne more, pač pa lahko drugo leto, bodisi v Podnartu ali na Dobravi. Toliko v vednost. Gledalec.

Vir: Gorenjec, 15. 9. 1911

Z Dobrave pri Podnartu. Z druge strani se nam poroča: Na Mali Šmaren je priredila naša kmetijska podružnica veselico z igro, kar pa ni bilo vseč našemu župniku. Spravil je ta popoldan nalašč skupaj procesijo za dež, katero je peljal h kapelici v Kropo, da bi tako odvrnil ljudi, da bi se ne udeležili veselice. A veselica je kljub temu dobro uspela. Pri igri je bil ves prostor natlačeno poln. Župniku se je pa zopet njegova nakana ponesrečila. Prav radovedni smo, koliko dežja je izprosil naš župnik, ko je šel na čelu procesije z namenom škodovati svojemu bližnjemu. Da se Bog ozira nanj — dvomimo.

Vir: Gorenjec, 15. 9. 1911

Volitev župana in svetovalcev občine Ovsiše se je vršila dne 9. t. m. na Dobravi. Županom je zopet enoglasno izvoljen obče priljubljeni g. Anton Pogačnik posestnik v Podnartu, svetovalci pa so: Peter Sitar, Ivan Bohinc, Ivan Potočnik, Ivan Rakovec in Ivan Vovk.

Vir: Gorenjec, 15. 9. 1911

Iz Dobrave pri Podnartu nam poročajo: Pravijo, da se od nas nič ne zve, saj tako smo že večkrat slišali. Pa temu ni tako. Ravno prejšnjo soboto smo brali nek posebno ljubezniv dopis od nas v »Slovincu«, v katerem se na vse pretege hvali naše može. V prvo se je pohvalilo našega mežnarja, potem pa kamnogoriškega g. župana, kateri je, kakor že poročano, že petič izvoljen županom. Ja, res, hudo se je zameriti Vrankarju, da se mu je pa celo mežnar zameril, tega pa nismo pričakovali. Pa upamo, da ga še ne bo priglasil za kakšnega »brezvercea«. Vrankarju se je mežnar zato zameril, ki je tudi kolikor toliko skrbel zato, da bi se veselica kar mogoče dobro obnesla. Pa kaj mar Vrankarju veselica, ki so jo priredili kmetje, saj so po njegovem mnenju kmetje takim študiranim gospodom kot je on, le takrat dobri, kadar so volitve, da volijo tako, kakor so »oni« rekli, tisti pa, ki se jih izvoli, pa imajo le to težko nalogo, da prav pošteno kimajo, pa je dobro. Zato so pa kmetje pri zadnjih volitvah pokazali, da kimavcev za sedaj še ne potrebujejo v občinskem odboru, so pač spoznali delo naše stranke, ki tako skrbi za vse, najbolj pa seveda za gospode po farovžih. Da, da, dani se med Dobravci, med njimi je vedno več neustrašenih mož, ki spoznavajo vsestransko delovanje klerikalcev in skrbeli bomo, da jih bodo še bolj spoznali.

Vir: Gorenjec, 30. 9. 1911

Na prodaj je malo posestvo v lepem kraju na Gorenjskem. Poslopja so v najboljšem stanju, oddaljena od cerkve in šole 4 minute, od postaje Otoče 20 minut. Več pove lastnik J. Rakovec, Zg. Dobrava 7, p. Podnart.

Vir: Domoljub, 2. 11. 1911

1912

Iz Dobrave pri Kropi. (Naša žlahta II.) Zvedeli smo, da je Podnartskega župana Tončka dopis v lanskem »Slovincu« pod naslovom »Naša žlahta« tako razburil, da se je šel vsled tega hudovat nad dobravskega gosp. župnika, češ, zakaj da jagnje volku vodo kali. Oh, ta ljuba predrznost našega dičnega Tončka! Da, naša žlahta je predrzna in zato mogočna. Komandirati hoče vse na Ovšišah in Dobravi. Kdor se ji ne pokori, pa bridko občuti pest te žlahte. To vedo dobro bivši in sedanji duhovniki na Ovšišah in Dobravi; to skuša tudi učiteljstvo in mnogi drugi. Zanimivo bi znala

pripovedovati o človekoljubnih (?) činih te žlahte bivša dobravska učiteljica in kakor se obeta, bo isto mogel povedati tudi naš sedanji gospod učitelj. — Zato primerno spoštovanje taki žlahti! — Pa kljub temu se ji vseeno ne posreči vse. Zadnje Kamnogoriške obč. volitve se jim niso kar nič posrečile. Vse sile je napela ta žlahta in njih podrepniki, da bi vrgli občespoštovanega g. pl. Kappusa in našo stranko. Delali in podpisovali so rekurze; lagali čez naše može drž. pravdnitvu; a vse zastonj — a ne — zastonj — plačati so morali precej, da so se ognili zaporu; sicer so pa prejeli — dolge nosove! — Prav jim je! — Te dni je pa dobil naš Tonček še poseben - nos - od c. kr. okr. glavarstva, ker ni vedel do sedaj, kdo plačuje in nastavlja organista in cerkvene pevce.

Treba mu bo še enkrat povedati občutno, da bo vedel, naj ne uči župnika očitno, kdaj sme računati štolnino ali ne, posebno če sam nič ne ve. Kdor ne ve, naj bo tiho, da se ne osmeši! Sicer ga zna kaj hujšega doleteli. — Ker vodi ta naša žlahta kmetijsko podružnico, se zelo dobro razume na napredno kmetijstvo, zlasti na gnojenje z gnojnico, kar pa naš dobravski gospod župnik ne razume prav nič. Zato je napeljal zadnjič enkrat eden izmed te žlahte gnojnico v župnikov vodnjak, češ, da bo imel župnik dovolj gnojnice za travo na vrtu. A, glej spaka! — Oblastvo je bilo pa drugačnih misli: namreč Filip naj gnojnico zase obdrži in naj plača za to napeljavo 50 kron in vse delavce, ki so vodnjak zopet očistili. Toda mož je pa še vedno mnenja, da župnik premalo na vrtu gnoji; in zato je sedaj brez vsakega vprašanja iz svojega svejta po vrhu napeljal kanale na župnikov vrt. A najbrž se bo zopet opekel. Tako dela naša žlahta. Nekateri pravijo, da vodi vse to delo gdč. Francka. A mi tega ne verjamemo. Sicer bomo morali v prihodnje natančneje opazovati njeno delovanje. Drznemo se ji pa svetovati, naj pazi na svoje rahlo zdravje!

Vir: Domoljub, 16. 5. 1912

Kupci pozor! Naprodaj Je 20 minut od postaje Otoče, manjše posestvo v lepem in rodovitnem kraju, v vasi blizu farne cerkve. Novo zidana hiša z več sobami, novi svinjaki, nova drvarnica, vodnjak, kozolec, hlev za tri govedi, vse v najboljšem stanju. Pri hiši je velik sadni vrt. Nadalje je travnik, njive in gozd. Cena vsemu posestvu je 10.500 K. Prodajo se pa tudi na željo kupca vse premičnine, živina, mrva, oprava in vse orodje ter poljski pridelki. Proda se zaradi odpotovanja. Več pove lastnik Jožef Rakovec, Zg. Dobrava št 7, pošta Podnart, Gorenjsko.

Vir: Domoljub, 1. 8. 1912

Ugodna prilika! Proda, ozir. v najem se da a) Posestvo na Brezjah [...] b) lepo arondirano posestvo na Zgornji Dobravi pri Podnartu, obstoječe iz hiše s hlevom in drugimi gospodarskimi poslopji, dobro zaraščenih gozdnih parcel, travnikov in njiv za 30 mernikov posetve, vse v najboljšem stanu. - Na račun kupnine bi bilo šteti le 8.000 K, ostanek bi se vknjižil. Več pri lastniku Florijanu Pretnarju na Zgor. Dobravi 1, pošta Podnart.

Vir: Domoljub, 3. 10. 1912

1913

Dobrava pri Kropi. Dne 7. septembra, t. j. v nedeljo pred Mal. Šmarnom, je imela naša liberalna kmetijska podružnica svojo letno veselico nekoliko v svojo korist, največ pa v korist liberalnemu gostilničarju. Z odmevi te veselice se že nekaj čas sem peča c. kr. okrajno sodišče v Radoljici. Da, s plesom, popivanjem skozi celo noč in

prepovedanimi igrami — kakor se je na tej veselici godilo in se godi vsako leto — tako rešujejo naši liberalci kmečko vprašanje. A s tem se kmečko vprašanje ne bo rešilo! — Čudno, da se nekateri sicer pametni ljudje v svoji nerazsodnosti vsedajo na liberalni lim!

Vir: Domoljub, 16. 10. 1913

1929

Čevljarski vajenec, priden in pošten, se sprejme. Hrana in stanovanje v hiši. Jernej Bertoncej, Zg. Dobrava, pošta Podnart, postaja Otoče.

Vir: Domoljub, 2. 5. 1929

1931

Hišo z vrtom, njivo, elektriko in vodnjakom, 5 minut od okrajne ceste, 20 minut od postaje Otoče, lepa lega. Takoj prodam Valentin Pogačnik, Dobrava 31., p. Podnart.

Vir: Domoljub, 22. 4. 1931

Hišo zidano, z opeko krito, poleg elektrika, vodnjak, 9 arov zemlje, pripravno za upokojenca, takoj prodaja za 75.000 Din Valentin Pogačnik, Zg. Dobrava št. 31., p. Podnart.

Vir: Domoljub, 17. 6. 1931

Proda se v Kropi na Gorenjskem enonadstropna hiša s hlevom za 1 ali 2 govedi. Zraven spada sadni in zelenjadni vrt, košenina ter cca 6 oralov dobro zaraščenega bukovega gozda. — Za pojasnila se obrniti na M. Špendov, Sp. Dobrava 6, pošta Podnart.

Vir: Domoljub, 8. 7. 1931

Več čevljarskih pomočnikov in enega vajenca sprejemem. Za hrano in za stanovanje preskrbljeno. - Jernej Bertoncej, Dobrava, p. Podnart, postaja Otoče.

Vir: Domoljub, 7. 10. 1931

1932

E.r. 1861: uredba užitkov in uprave na skupnem zemljišču vložek št. 101 k.o. Dobrava (pri Kropi) 10.4.1926. Spisi o urebi užitkov in uprave od 1 - 43 in imenik udeležencev. Pripomočki: zemljiški izpisek vložek št. 101 k.o. Dobrava (pri Kropi) in seznam udeležencev na tem zemljišču 26.11.1934; parcelni spisek za vložek št. 101 k.o. Dobrava (pri Kropi) 10.6.1928. Tehnični spis: računski zapisnik 9.11.1932; register posestnega stanja agrarne skupščine 15.11.1932; mape - naris agrarne operacije Zgornja Dobrava pri Kropi 15.11.1932; načrt agrarne operacije (2 izvoda) (s.d.).

Udeleženci agrarne operacije: Florjan Pretnar, Zgornja Dobrava 1, Frančiška Gregorčič, Zgornja Dobrava 2, Ivan Pretnar, Zgornja Dobrava 3, France Perne, Zgornja Dobrava 5, Antonija Fajfar, Zgornja Dobrava 6, Janez Lotrič, Zgornja Dobrava 4 in 7, Helena in Marjeta Benedičič, Zgornja Dobrava 8, Jakob Ješe,

Zgornja Dobrava 9, Lenart Ažmant, Zgornja Dobrava 10, Josip Šribar, Zgornja Dobrava 11, Janez Špendov, Zgornja Dobrava 12, Marija Benedičič, Zgornja Dobrava 13, Anton Bertoncelj, Zgornja Dobrava 14, Katarina Podlipnik dediči, Zgornja Dobrava 15, Marko Kejžar, Zgornja Dobrava 16, Janez Bertoncelj, Zgornja Dobrava 17, Janez Fajfar, Zgornja Dobrava 18, Franc Avsenek, Zgornja Dobrava 18, Jakob Bergant, Zgornja Dobrava 20, Jernej Bertoncelj, Zgornja Dobrava 21, Josip Koselj, Zgornja Dobrava 22, Janez Nagode, Zgornja Dobrava 23, Janez Avsenek, Zgornja Dobrava 24, Anton Hrovat, Zgornja Dobrava 25, Jera Šoberl, Zgornja Dobrava 26.

1934

Dobrava pri Kropi. Slovo g. župnika Janeza Klavžarja. Visoki mlaji so Te sprejeli 1. sept. 1916. 33 letnega, mladega župnika, ko si prišel na Dobravo. In med mlaji, ki so stali v čast presv. R. Telesu smo Te položili pod grudo dobravskega pokopališča. Sredi vojske si postal naš dušni pastir, ob težki krizi si zapustil osirotele ovčice. Slovesno, praznično razpokoženje v pripravah na praznik presv. R. Telesa je onemelo, ko je zapel mrtvaški zvon in je v srcih župljanov odjeknila vest: »G. župnik so umrli.« Tisoč solza je zablestelo kot iskre ljubezni, ki jo sicer Gorenjec zapira in čuva, v očeh dobravskih župljanov. Že skozi vse leto smo se bali te novice, pa nas je zadela vendar tako nepričakovano. Saj si Ti prvi župnik, ki je umrl na Dobravi. Vlegel si se na mrtvaški oder v pisarni, kjer si 18 let — ravno 3 mesece manj — sprejemal svoje ovčice, z njimi pogovoril, jih učil, svaril, prosil in rotil, tolažil in bodril. Takrat so prihajali posamezni; sedaj pa prihajajo v trumah. Cvetja Ti nosijo in vence Ti spletajo. Mnogo si premolil in premišljal, snoval in delal v teh prostorih za svoje župljane in sedaj so prišli povrniti molitev z molitvijo in Tvoje bolesti s svojo žalostjo. Prvi petek meseca Srca Jezusovega je zadržal mnogo stanovskih tovarišev, le 18 jih je moglo priti se posloviti od Tebe. Zato pa je prišla vsa župnija te opremit na zadnjo pot. Umreti si moral, da si videl iznad zvezd tako prenapolnjeno svojo cerkev. Umreti si moral, da si se prepričal o hvaležni ljubezni svojih župljanov. Še dolgo potem, ko je zmolil zadnjo molitev g. kanonik Stroj in so odpeli zadnjo pesem Tvoji fantje in možje, ko so že opravili svoje delo pogrebci in obložili Tvoj grob z venci; ko so se že odrasli razšli, še dolgo potem se niso mogli ločiti od Tvoje gomile otroci. Najgloblje brazde si pač zaoral v srca mladine in ta Te bo nosila najdlje v spominu. G. Janez, Tvoje delo in Tvoje trpljenje med nami je rodilo in bo še rodilo sadov. V hvaležni molitvi se Te bomo spominjali in Tvoje nauke bomo izpolnjevali; Ti pa prosi za nas, da nam božja previdnost pošlje Tebe vrednega in našim in našim potrebam primernega naslednika. Počivaj v Bogu!

Vir: Domoljub, 6. 6. 1934

1936

Dobrava pri Kropi. »Prosvetno društvo«. Po dolgem času bomo tudi mi prešli iz mrtve točke v gibanje. Kakor večina društev tako je tudi naše zadela ista usoda, da je bilo pod prejšnjim režimom razpuščeno. Sedaj ko zopet svobodno dihamo, bomo sklicali v nedeljo dne 26. t. m. po maši ponovni občni zbor pri Debeljaku na Sr. Dobravi. Dolgo, dolgo smo čakali kdaj bodo postavili poklicani možje in fantje društvo

zopet na noge. Čudno se nam zdi, da človek, kateri je bil zato že najbolj poklican ni že prej ustanovil društva. Res je, da nimamo svojega doma in tudi prostora ne, toda bodimo skromni, kakor smo bili. Prej nam je dal Debeljakov oče sobo v svoji hiši za društvene namene, prav tako je še dares na razpolago; zato je bilo puhlo izgovarjanje, da ni prostora za ta namen. Sušlalo se je celo, da mislijo najeti sobo v kateri so rajali Sokoli, v prosvetne namene. Bili smo odločno proti temu, nastalo je veliko vprašanje, če bo sploh mogoče društvo tam ustanoviti, a se nam zdi da so to morali opustiti. Ker pa ima stari odbor še vedno največje zaupanje pri ljudeh je šel preko tega in sklical obč. zbor pri našem zvestemu pristašu — Debeljaku.

V nedeljo vsi na obč. zbor, da bomo manifestirali za naše ideje, da bomo zopet zastavili vse svoje moči in še bolj orali ledino! / Prosvetar.

Vir: Gorenjec, 25. 1. 1936

Dobrava pri Kropi. Na dopis v zadnji številki „Gorenjca“ daje podpisani sledeče pojasnilo. Res je, da sem podpisani tisti človek, ki je bil najbolj poklican ustanoviti društvo. Hotel sem to tudi storiti, toda le pod pogojem, da člani ne bodo prirejali ali se udeleževali veselice s plesom. Člani bivšega Prosvetnega društva so namreč po razpustu društva večinoma prestopili k Zvezi kmetskih fantov in deklet, kjer so se precej aktivno udejstvovali. Tako so sodelovali tudi pri tekmi koscev v nedeljo dne 14. julija, čeprav je bila v cerkvi s prižnice ožigosana kot nedopustna, ter se udeležili veselice s plesom, ki se je vršila v gozdu in trajala do jutranjih ur. Prvo nagrado pri tekmi koscev je odnesel ravno bivši predsednik Prosvetnega društva g. Sitar Filip. Podpisani sem zato zahteval od bivših članov izjavo, da se javnih plesov ne bodo udeleževali. Dobil sem odgovor, da ples je bil in bo in, če plesa ne dovolim bom pa sam ostal. Obrnil sem se nato na škof. ordinariat, ki je dal naslednjo izjavo: "Če se prosvetno društvo obnovi, naj se plesalci vsi izključijo. Če bi se imelo v prosvetnem društvu plesati, je veliko bolje, da ga ni." Z ozirom na to izjavo sem sklenil obnoviti društvo z zbiranjem takih članov, ki bi se vestno držali društvenih pravil. To pa so bivši člani s protiagitacijo preprečili, ker si zaradi njih nihče ni upal pristopiti k društvu. S tem, da so kar sami sklicali občni zbor, so hoteli podpisanega prisiliti, da jim izroči društveno premoženje. To pa se ne bo zgodilo, ker Prosvetna Zveza take obnovitve nikdar ne bo priznala oziroma društva sprejela v Zvezo. Podpisani pa slej ko prej vstraja pri svojem sklepu in sprejema prijave vseh pošteno mislečih za vstop v novo „Župnijsko prosvetno društvo na Dobravi pri Kropi“. Odklanja pa vse plesavce, kakor tudi vse zabavljake, zamerljivce, nergače in podpihivalce, ki v društvo ne spadajo. Tudi se nikdar ne more strinjati, da bi društvo vodila oseba, ki je nikdar ni videti v cerkvi razen kadar mora iti službeno. / Rogelj Jožef, župnik.

Vir: Gorenjec, 2. 2. 1936

Dobrava pri Kropi. Prosvetno društvo: V nedeljo dne 1. marca je naše društvo obiskal podpredsednik "Prosvetne zveze" g. dr. Česnik iz Ljubljane. Po 9. sv. maši je imel zanimivo predavanje: „Cerkev in prosveta“. Skoro je bila premajhna soba pri Debeljaku, katero so napolnili člani in z vso pozornostjo poslušali predavateljevo izvajanje. V zelo jasnih in jedrnatih besedah je g. predavatelj podal zgodovinski razvoj in vpliv cerkve na gospodarski in kulturni napredek človeštva. Posebno je povdarjal, da je treba mladino pritegniti v krog društva, ker mladina je tista v kateri vre živahnost, – željo po delu za boljšo bodočnost. Dalje nam je povedal naloge in potrebe Prosvetnih društev, da so vedno v skladu s krščanskimi načeli in z željo, da bo naše društvo dobro napredovalo je k ončal dobro uspelo predavanje. Po končanem predavanju se mu je predsednik društva zahvalil za njegovo

požrtvovalnost, posebno, kar se je še v tako slabem vremenu potrudil in nam podal smernice našega bodočega dela. Nato je predsednik povdarjal, da je prva naloga in cilj društva: svoj prosvetni dom! O tem se je razvila živahna debata in smo se vsi kakor eden strnili v idejno zamisel, da sčasoma postavimo svoje ognjišče, kar bi bil tudi temelj za pravo društveno delovanje.

Vir: Gorenjec, 14. 3. 1936

Dobrava pri Kropi. Prosvetno društvo je uprizorilo igro »Črnošolec« z zelo lepim uspehom. V nedeljo, dne 10. maja bo zopet predstava. Ne zamudite! — Pri društvu smo ustanovili dobrodelni odsek, ki bo po svojih močeh pomagal podpore potrebnim članom. — Med nasprotniki je tudi nekdo, o katerem nismo misliti, da mu je katoliška prosveta trn v peti. Povemo mu, da se bo še kesal, če nas bo pri delu oviral.

Vir: Domoljub, 6. 5. 1936

Zgornja Dobrava, 146-31-0-30-2. Sr so du zdr fin Radovljica 6.5 km, žand pTt Podnart 5 km, žel o Otoče 1.5 km, š žup Dobrava 0.5 km. Nm 518m. Najmočnejša naselbina v občini, na najvišji plodni dobravski ravnini s. nad Lipnico, 1 km vozne poti nad ban. cesto. Sončna razgledna lega s prometnimi zvezami kot sosedna Sred. Dobrava. Mala zemljišča. Ob pičli poljski zemlji prihaja glavni dohodek iz živinoreje, gozda, sadjarstva, poklicne in domače obrti (škafarji). Uspešno čebelarstvo. V Vreču nad vasjo ostanki rudnikov železa. Pomemben rojak: Mihelič Janez (r. 1750), beneficiat v Lj., Pohlinov sodelavec, prvi zbiratelj slov. pregovorov.

Vir: Krajevni leksikon Dravske banovine, 1937

1939

Posvet na Dobravi. Nekega dne oktobra meseca 1939 leta je bil ožji partijski posvet pri tovarišu Stanetu Žagarju v šoli na Zgornji Dobravi. Na posvetovanju so sodelovali Edvard Kardelj, Pepca Kardelj, Albin Pibernik, Vencelj Perko in Ivan Bertoncej. Razpravljali so o odnosih in nekaterih nepravilnostih med komunisti na Jesenicah.

Vir: Glas, 28. 10. 1961

Dobrava nad Podnartom. Prejšnji teden je župnijo Dobravo nad Podnartom potrla nepričakovana vest, da je ponoči nenadoma umrl domači župnik g. Rogelj Jože. Od oktobra 1934 dalje je služboval na Dobravi. Vsem, ki ljubijo cerkev in radi obiskujejo službo božjo, se je zelo priljubil Posebno je skrbel za red in snago v cerkvi, za okras oltarja s cveticami, posebno se je zavzemal za lepo petje, za vse je bil skromen, a do revežev skrajno darežljiv, zalo ni zapustil nobenega premoženja. Marsikateri faran se je šele ob mirti zavedel, kako vestnega in gorečega župnika je izgubila fara. — Pogreb pokojnega župnika je bil zelo veličasten. Skoraj vsa fara se je zbrala pred župniščem. Prihiteli so njegovi duhovni sobrati, sosedi z g. dekanom Faturjem iz Radovljice. Prišli so njegovi duhovniški sošolci, med njimi stolni kanonik g. dr. Gregor Žerjav. Sorodniki in prijatelji ter rojaki iz župnije Velesovo, kjer je bil pokojnik doma, so bili zastopani v prav častnem številu. Pred župniščem je zapel pevski zbor žalostinko, nato se je razvil dolg pogrebni sprevod v cerkev. V sprevodu je korakala šolska mladim pod nadzorstvom svojih učiteljev, dekleta Marijine družbe in ostali zastopniki organizacij iz župnije. Pogrebne obrede je opravil g. kanonik dr. Žerjav ob asistenci 10 gg. duhovnikov. V cerkvi je imel g. kanonik globoko v srce segajoč govor

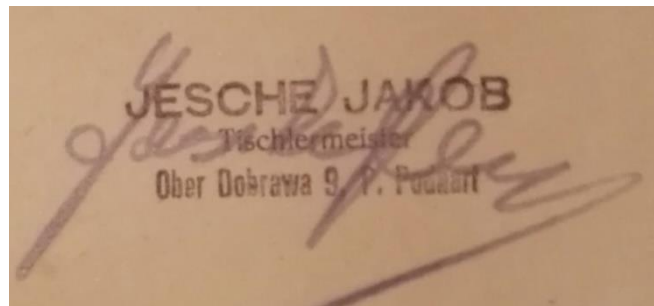
in lepo razložil pomen duhovnika v fari. Nato je opravil g. dekan Fatur žalno sv. mašo. Pevski zbor pa je nato zapel v cerkvi »Usliši nas Gospod« in po opravljenih molitvah na pokopališču še eno žalostinko.

Vir: Domoljub, 20. 12. 1939

1941

Dobrava pri Otočah-Brezje. Tukajšnja Kraj. kmečka zveza je imela svoj 4. redni občni zbor 29. decembra. Udeležba na njem je bila prav razveseljiva. Pred pričetkom občnega zbora sta cerkvena pevska zbora iz Ovsiš in Dobrave zapela »Kmečko himno«. Pred prehodom na dnevni red se je načelnik spomnil v lepih besedah pokojnega dr. Ant. Korošca. Sledilo je poročilo načelnika o delu Kmečke zveze ter predavanje o umetnih gnojilih. Na občnem zboru se je poleg drugega sklenilo, da naj se vrše redni mesečni članski sestanki. Mladinska kmečka zveza naj se ustanovi še to zimo. V vzajemnem delu in v živi stanovski zavesti se bo izklesala boljša bodočnost kmečkemu stanu.

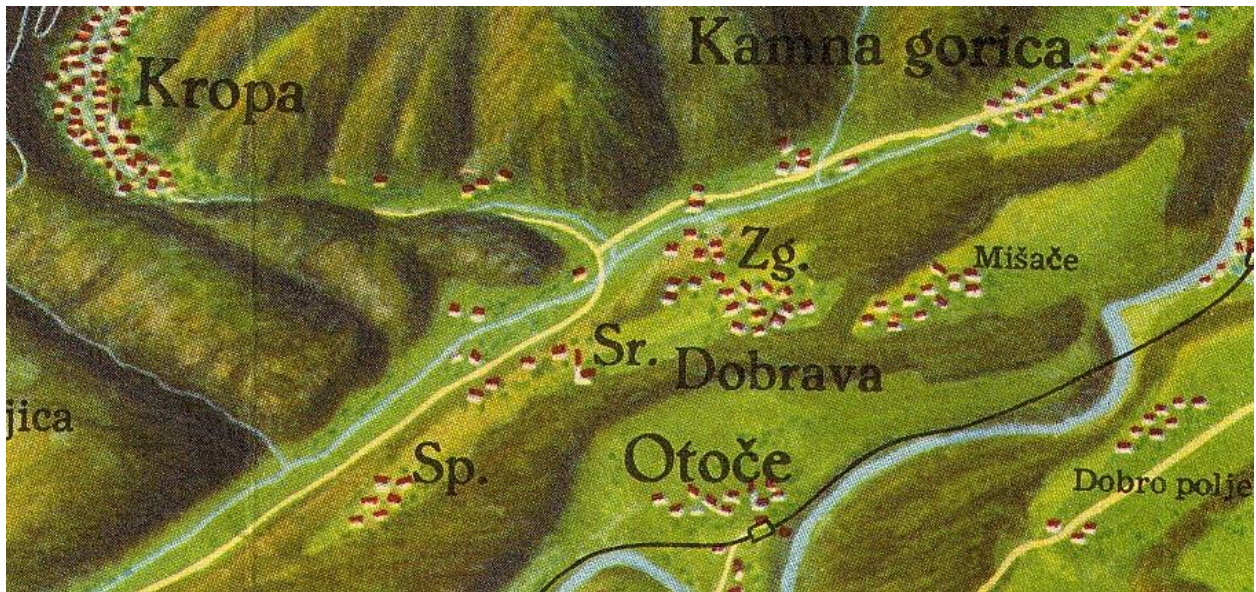
Vir: Domoljub 15. 1. 1941

Žig in podpis mizarja Jakoba Ješeta na Zg. Dobravi, 1943

Vir: arhiv in foto Rok Gašperšič

1954

Pozicija Zgornje Dobreve, 1954
Vir: DAR (Selanov reliefni zemljevid)

Umrli so: Katarina Pogačnik, roj. 16. 11. 1901 Zg. Dobrava, Radovljica, umrla dne 8. julija v Stražišču št. 313.

Vir: Glas Gorenjske, 17. 7. 1954

1956

Nesreče. Janez Pfajfar, roj. 4. 9. 1936 elektromonter — Elektro Žirovnica, stanujoč Zg. Dobrava 29, si je pri smučanju izvil obe nogi v kolenih.

Vir: Glas Gorenjske, 5. 3. 1956

Naprodaj imam sadno stiskalnico (prešo) in dolge škornje za narodno nošo, št. 42 — vse v dobrem stanju. Florijan Pretnar, Zg. Dobrava 2, pošta Podnart.

Vir: Glas Gorenjske, 11. 6. 1956

Nesreče. Marija Ažman, roj. 1943, dijakinja, stan. Zg. Dobrava 12 — pičila jo je kača v stopalo leve noge.

Vir: Glas Gorenjske, 15. 6. 1956

1960

Prodajam 2.500 kg sena prve in druge košnje. Brtoncelj, Zg. Dobrava 4, Kam. gorica.

Vir: Glas Gorenjske, 16. 1. 1960

Prodajam italijanski moped na 3 prestave s 4 taktnim motorjem. Vidic Alojz, Zgornja Dobrava 15, p. Kamna gorica.

Vir: Glas, 2. 4. 1960

1961

Kupim hrbtno škropilnico do 30 litrov. Bertoncelj Vinko, Zgornja Dobrava 4, Kamna gorica.

Vir: Glas, 21. 6. 1961

1963

Prodaj šivalni stroj znamke »Singer« z okroglim čolničkom. Zgornja Dobrava 15, pošta Kamna gorica.

Vir: Glas, 12. 1. 1963

1965

Kupim železne brane za mizarsko skobelno mizo. Šlibar Minka, Zg. Dobrava 13, Kamna gorica.

Vir: Glas, 3. 4. 1965

Most se je zrušil. Voznik konjske vprege Ivan Pretnar iz Zgornje Dobreve je peljal iz Kroke proti domu. Na vozu je imel naložena dva električna droga. Ko je pripeljal na most na cesti IV. reda Lipnica-Zgornja Dobrava, se mu je ta udrl. Voz in konj sta padla v potok, voznik pa je odskočil. Konj se je ubil, materialna škoda pa znaša okoli 459 tisoč dinarjev.

Vir: Glas, 6. 11. 1965

1966

Ugodno prodam fiat 600 ali zamenjam za rezan smrekov les. Ogleđ 12. 6. od 8. do 16. ure. Zg. Dobrava 32, Podnart.

Vir: Glas, 11. 6. 1966

1973

Vir: Glas, 31. 1. 1973

Kupim dva prašiča od 50 do 80 kg. Gabrijel, Zg. Dobrava 33 pri Kropi.

Vir: Glas, 22. 9. 1973

1974

Prodam motorno ŠKROPILNICO nahrbtno, primerno za sodobno sadjarstvo. Višina razpršitve do 7 m. Bertoncelj Vinko, Zg. Dobrava 4, Kamna gorica.

Vir: Glas, 20. 4. 1974

Prodam VOLA za vsako vožnjo. Zg. Dobrava 33, pri Kropi.

Vir: Glas, 29. 6. 1974

1975

Prodam PRINC 1000 in rezervne dele. Bertoncelj, Zg. Dobrava 4, Kamna gorica.

Vir: Glas, 20. 5. 1975

1976

Prodam dobro SENO, cena 1 din za kg in nahrbtno motorno sadjarsko ŠKROPILNICO. Bertoncelj Vinko, Zg. Dobrava 4, Kamna gorica.

Vir: Glas, 5. 3. 1976

Vir: Glas, 7. 5. 1976

Poceni prodam SOBNO POHŠTVO, LIJAK in STRANIŠČNO ŠKOLJKO. Zgornja Dobrava 20, Kropa.

Vir: Glas, 28. 5. 1976

Prodam ZASTAVO 750, letnik 1971. Zgornja Dobrava 21, Kamna gorica.

Vir: Glas, 13. 8. 1976

1977

Vir: Glas, 11. 2. 1977

Pot čez Dobreve med Savo in Lipnico.

Vir: Glas, 9. 9. 1977

1978

Prodam avto VW 1500, letnik 1965, generalno obnovljen motor, Debeljak Emil, Zg. Dobrava 16, Kamna gorica.

Vir: Glas, 27. 10. 1978

1982

Požar na Zgornji Dobravi — V noči z 2. na 3. november je v hiši na Zgornji Dobravi številka 24 izbruhnil ogenj. Požar je kljub takojšnjemu ukrepanju domače gasilske enote in pomoči gasilcev iz Kroke, Kamne gorice in Ljubnega povzročil precej škode, saj je uničil dve stanovanji. Prizadeti družini je še isti dan priskočil na pomoč odbor krajevne skupnosti Srednja Dobrava, ki je poskrbel predvsem za zaščito treh majhnih otrok. / F. D.

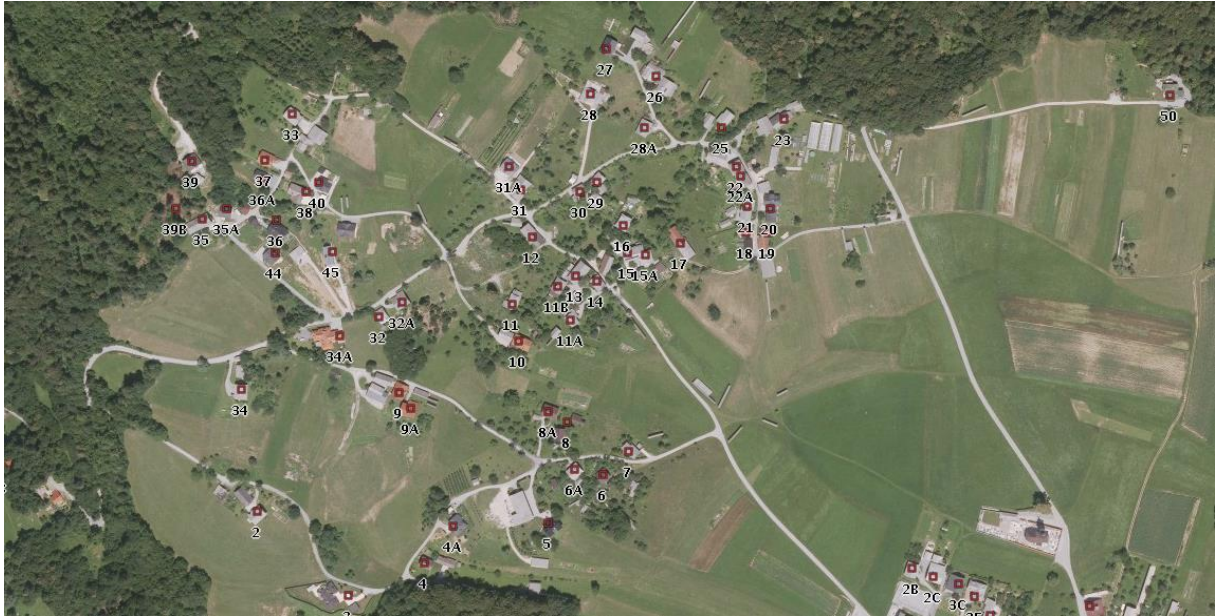
Na sliki: gasilci so urno položili okrog 600 metrov cevi od motorne črpalke do pogorišča. / Foto: F. Debeljak
Glas, 16. 11. 1982

1986

Kupim PUHALNIK za seno in MLIN za sadje ter prodam bukova DRVA. Jože Pretnar, Zg. Dobrava 5, Kamna Gorica.
Vir: Glas, 25. 7. 1986

★★★★

Zgornja Dobrava danes

Črnivec – orto-foto posnetek, 2013
Vir: geopedija.si

Zgornja Dobrava – topografska karta, 2013
Vir: geopedija.si

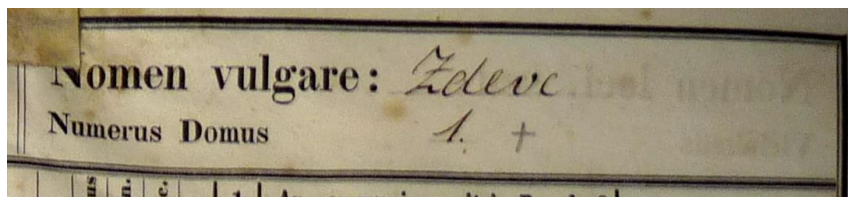
★★★★

Starejše domačije na Zgornji Dobravi

več na: sl.wikibooks.org/wiki/Dobravske_domačije

Zdevc (SA)

Zgornja Dobrava št. 1 – Sdeuz (lastnik Prettner, FK 1827), Zdevc (lastnik Pretner, SA 1781-1890). // [Zgornja Dobrava št. 2 – Pri Zdevcu](#).

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Pretner Ana (roj. 9. 5. 1802 / um. 1871)

Pretner Gertruda (roj. 23. 2. 1805 / um. 1873)

Pretner Peter (roj. 29. 6. 1842). Leta 1866 poroka z Kralj Elizabeto iz Poljšice (roj. 9. 11. 1839).

Pretner Franc (roj. 19. 11. 1867)

Pretner Mihael (roj. 29. 9. 1869)

Pretner Andrej (roj. 15. 11. 1871 / um. 1874)

Pretner Florijan (roj. 4. 5. 1875 / um. 26. 12. 1959)

Pretner Anton (roj. 10. 6. 1877 / um. 1878)

Pretner Anton (roj. 27. 1. 1879)

Pretner Andrej (roj. 22. 11. 1881)

Pretner Marija (roj. 29. 8. 1884)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Elizabete Pretnar, roj. 1839
Vir: foto Miran Hladnik

Nagrobnik Zdevcovi
Vir: foto Miran Hladnik

Ker je bilo daleč naokoli tu edino selišče, so se popotniki tu ustavljali in posedli (sedeti - zdeti - zdevc).

Vir: RAGOR

Zdevčeva domačija, ok. 1930
Vir: Dobrava in Dobravci

Zdevčeva družina, ok. 1930
Vir: Dobrava in Dobravci

Pretekli teden so na Srednji Dobravi pri Kropi pokopali Florijana Pretnarja, po domače Zdevca, ki je bil znan zanimiv posebnost našega podeželja. V mladih letih je odšel v severnoameriške rudnike. Pozneje je pogosto pripovedoval, kaj vse je videl in doživel po svetu. Ko je prišel v deželo okupator, je moral Florijan z mladoletnimi otroki v pregnanstvo v Nemčijo, starejši sinovi pa so odšli v partizane, kjer sta dva padla kot borca, tretji pa kot talec. Kljub bridkostim, ki mu jih je zadajalo življenje, je bil pokojnik zelo veder in šegav. Za svoj 80. rojstni dan se je povzpел celo na Triglav.
Vir: Glas Gorenjske, 16. 1. 1960

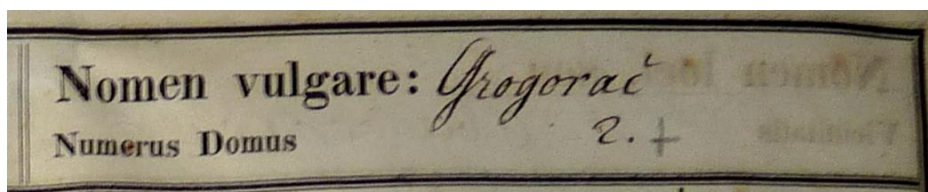

Brane Bertonec, p. d. Zdevčev
Vir: foto Miran Hladnik

Grogorač (SA) / Gorač (RAGOR)

Zgornja Dobrava št. 2 – Rogaretsch (lastnik Debelak Blaž, FK 1827), Grogorač (lastnik Debelak, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 3 – Pri Goraču.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Debelak Blaž (roj. 1. 2. 1810 / um. 1869). Poroka z Erman Heleno (roj. 8. 5. 1819).
Debelak Urša (roj. 20. 10. 1841)
Debelak Jožef (roj. 2. 3. 1846 / um. 1876). Leta 1873 poroka z Mihelič Marijo s Srednje Dobrave (roj. 21. 5. 1839 / um. 1932).
Debelak Ivana (roj. 19. 12. 1873)
Debelak Jožef (roj. 7. 2. 1876)
Debelak Marija (roj. 7. 4. 1853)
Debelak Franc (roj. 14. 12. 1876). Nezakonski sin.

Vir: Status Animarum

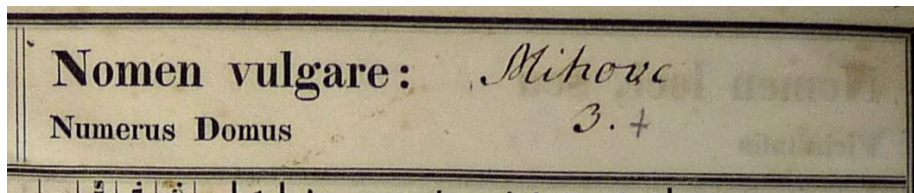

Nagrobnik Goračevi
Vir: foto Miran Hladnik

Mihovc (SA)

Zgornja Dobrava št. 3 – Michouz (lastnik Prettner, FK 1827), Mihov (lastnik Pretner Matevž, SA 1781-1890). // [Zgornja Dobrava št. 5 – Pri Goraču.](#)

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Prettner Terezija (roj. 11. 10. 1819 / um. 25. 11. 1879)

Prettner Matevž (roj. 15. 9. 1833)

Prettner Srečko (roj. 3. 7. 1841)

Prettner Matija. Gospodar Poroka z Lapajner Gertruda?

Prettner Matevž (roj. 21. 9. 1880 / um. 18. 10. 1884)

Prettner Lovrenc (roj. 5. 8. 1883 / um. 1883)

Vir: Status Animarum

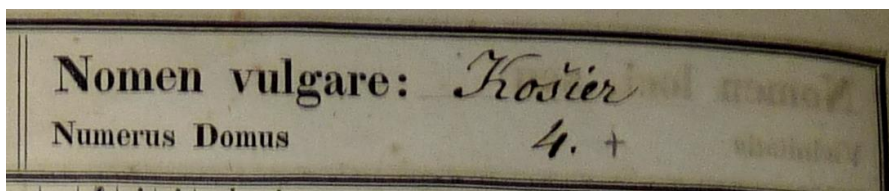

Nagrobnik Mihovčevi
Vir: foto Miran Hladnik

Košier (SA) / Košir (RAGOR)

Zgornja Dobrava št. 4 – Koschir (lastnik Rossman, FK 1827), Košier (lastnik Verce, SA 1781-1890). // **Hiša je podrta.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Joseph Koscher keuschler 40. sein weib Anna 31. sohn Georg 9. Warthelme 7. tochter Elisabeth 11. Hellena 5.

Jožef Košir kajžar 40. njegova žena Ana 31. sinova Jurij 8. Jernej 7. hčerki Elizabeta 11. Helena 5.

Vir: [Popis prebivalstva 1754](#)

Verce Neža (roj. 6. 1. 1803). Rojena v Ovsisah (priimek Fister)

Verce Andrej (roj. 28. 11. 1831). Gospodar. Leta 1862 poroka z Rotar Heleno iz Mošnje (roj. 17. 4. 1835).

Verce Jakob (roj. 11. 7. 1863)

Verce Janez (roj. 26. 12. 1864)

Verce Lovrenc (roj. 16. 7. 1866)

Verce Jožef (roj. 4. 3. 1868 / um. 1874)

Verce Florjan (roj. 29. 4. 1870)

Verce Anton (roj. 14. 5. 1873 / um. 1874)
Verce Andrej (roj. 25. 10. 1875 / um. 1875)
Verce Simon (roj. 25. 10. 1875)
Verce Marija (roj. 27. 3. 1880)
Verce Frančišek (roj. 23. 11. 1834)
Verce Marija (roj. 6. 12. 1836)

Vir: [Status Animarum](#)

Leta 1932 je na tem naslovu naveden Janez Lotrič, po vojni pa priimek Bertoncelj (l. 1961 Vinko Bertoncelj).

Vir: **DAR**

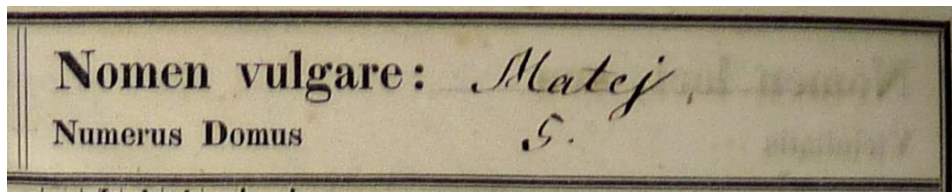
Domačija je stala na mestu današnjega naslova Zgornja Dobrava 6a.

Vir: **RAGOR**

Matej (SA) / Mataj (RAGOR)

Zgornja Dobrava št. 5 – Mathaj (lastnik Frakl, FK 1827), Matej (lastnik Frakl Matevž, SA 1781-1890). // [Zgornja Dobrava št. 6 – Pri Blejcu.](#)

Domače hišno ime in hišna številka

Vir: **Status Animarum**

Frakel Matevž (roj. 14. 9. 1816 / um. 1881). Poroka z Dolžan Marijo iz ? (roj. 24. 3. 1812 / um. 1885).

Frakel Janez (roj. 30. 5. 1842)
Frakel Jakob (roj. 27. 4. 1845)
Frakel Andrej (roj. 14. 11. 1847)
Frakel Anton (roj. 7. 5. 1850 / um. 1871)
Frakel Urša (roj. 20. 10. 1852)

Vir: [Status Animarum](#)

Frakel Marija (roj. 7. 7. 1850) / Dobrava

Vir: [genealogy.si](#)

Staro hišno ime na tem mestu je pozabljeno. Posest je kupil Franc Perne (Blejčev) s Prezrenj in hišno ime, ki ga je prinesel s seboj, je izrinilo iz spomina prejšnje hišno

ime. Mataj je danes Zg. Dobrava 35, kjer je nekoč v baraki stanoval zdaj že dolgo pokojni rdečelasi Matajev Stanko, za staro lokacijo domačije (kjer se danes reče pri Blejcu), pa nihče ne pomni, da je bila nekoč Matajeva.

Vir: napisal Miran Hladnik

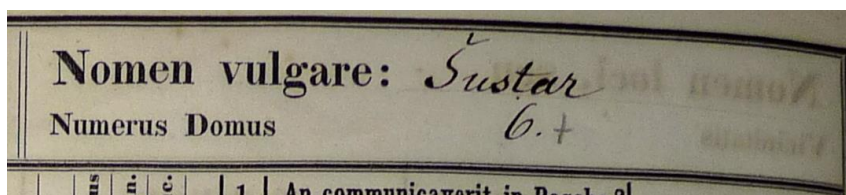
Franc Perne, p. d. Blejčev, 2015

Vir: foto Miran Hladnik

Šuštar (SA)

Zgornja Dobrava št. 6 – Schuster (lastnik Werze, FK 1827), Šuštar (lastnik Vercee, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 7 – Pri Šuštaru.

Domače hišno ime in hišna številka

Vir: Status Animarum

Verce Anton (roj. 12. 6. 1794 / um. 1865). Rojen v Dražgošah.

Verce Tereza (roj. 13. 10. 1841). Leta 1866 poroka z Knific Alojzem iz Zgornje Besnice (roj. 20. 6. 1833).

Knific Marija (roj. 23. 12. 1866)

Knific Marijana (roj. 5. 8. 1868)

Knific Helena (roj. 9. 4. 1870)

Knific Cilka (roj. 17. 11. 1871)

Knific Neža (roj. 16. 1. 1874)

Knific Ivana (roj. 8. 12. 1875 / um. 1885)
Knific Alojzija (roj. 18. 5. 1878)
Knific Antonija (roj. 13. 7. 1882)
Knific Ivana (roj. 23. 10. 1885)

Vir: Status Animarum

Šuštarjeva družina

Vir: Dobrava in Dobravci

Op.: Ata, hči Julka in mama (sedi prva z desne).

Nagrobnik Šuštarjevi

Vir: foto Miran Hladnik

Julka Avguštin, p. d. Šuštarjeva, marec 2015

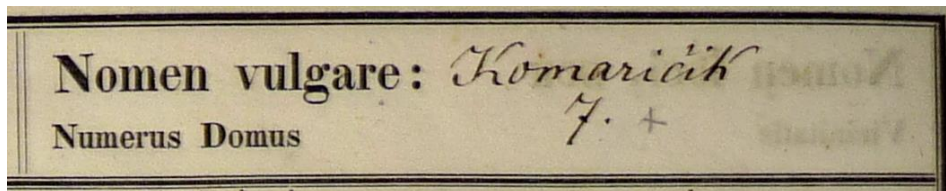
Vir: foto Miran Hladnik

Op.: Kasneje tega leta je umrla (10. 2. 1928 – 27. 7. 2015)

Komaričik / Komarček

Zgornja Dobrava št. 7 – Komar (lastnik Kodrass, FK 1827), Komaričik (lastnik Hrovat, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 8 – Pri Komaričku.

Domače hišno ime in hišna številka

Vir: Status Animarum

Warhelme Hrobath keuschler wittiber 50. sein sohn Franz 26. sein weib Maria 20. sohn Andree 5. Valentin 2. Georg 1. bruder Andreas 24. Lucas 20.

Jernej Hrovat kajžar vdovec 50. njegov sin Franc 26. njegova žena Marija 20. sinovi Andrej 5. Valentin 2. Jurij 1. brata Andrej 23. Luka 20.

Vir: [Popis prebivalstva 1754](#)

Hrovat Jakob (roj. 9. 7. 1812 / um. 1. 7. 1888). Leta 1833 poroka z Kodras Heleno z Zgornje Dobrave (roj. 21. 4. 1807 / um. 1862).

Hrovat Janez (roj. 19. 6. 1835)

Hrovat Anton (roj. 1. 7. 1839)

Hrovat Jožef (roj. 25. 2. 1842)

Hrovat Matevž (roj. 8. 10. 1845)

Hrovat Franc (roj. 26. 11. 1846). Leta 1875 poroka z Polajnar Gertrudo iz

Kankerja (roj. 19. 2. 1850).

Polajnar Peter (roj. 21. 2. 1874). Nezakonski sin.

Polajnar Franc (roj. 15. 9. 1875)

Polajnar Marija (roj. 22. 8. 1877)

Vir: Status Animarum

Janez Lotrič (p. d. Komaričkov), 1948

Vir: arhiv Komarčkovih (detaji)

Vir: Glas, 27. 8. 1982

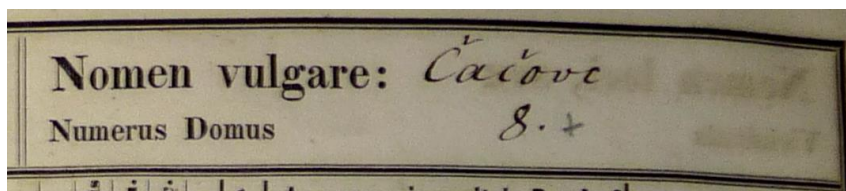

Pri Komaričiku, 2015
Foto: Miran Hladnik

Čačovc / Čač

Zgornja Dobrava št. 8 – Zhazhouz (lastnik Stroy, FK 1827), Čačovc (lastnik Benedičič Jurij, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 10 – Pri Čaču.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Benedičič Mina (roj. 4. 8. 1786 / um. 1863). Najemnica.

Šink Marija (roj. 14. 8. 1806). Najemnica

Šink Simon. Nezakonski sin.

Vir: Status Animarum

Benedičič Jurij (roj. 12. 4. 1821). Poroka z Debelak Margareto s Srednje Dobreave (roj. 5. 7. 1827).

Benedičič Marija (roj. 24. 1. 1849)

Benedičič Janez (roj. 17. 4. 1851 / um. 1871)

Benedičič Jakob (roj. 5. 7. 1853 / um. 1888)

Benedičič Helena (roj. 10. 9. 1858)

Benedičič Margareta (roj. 11. 5. 1862)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Čačovi
Vir: foto Miran Hladnik

Nagrobnik Čačovi
Vir: foto Miran Hladnik

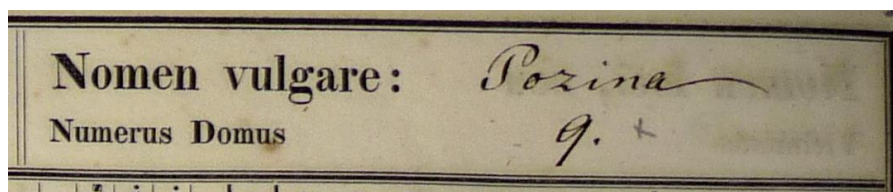

Janez Resman, p. d. Čačov, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

Pozina

Zgornja Dobrava št. 9 – Possina (lastnik Smrekar, FK 1827), Pozina (lastnik Smrekar, SA 1781-1890). // [Zgornja Dobrava št. 11 – Pri Pozinu.](#)

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Jacob Smrekhar keuschler 36. sein weib Ursula 27. sohn Martin 7. tochter Agnes 10. Magdalena 4. Maria 1 ½.

Jakob Smrekar, kajžar 36. njegova žena Urša 27. sin Martin 7. hčerke Neža 10. Magralena 3. Marija 1 ½.

[Vir: Popis prebivalstva 1754](#)

Smrekar Neža (roj. 5. 1. 1813 / um. 1876)

Smrekar Andrej (roj. 29. 11. 1820 / um. 1886). Poroka z Kocijančič Marijo iz Otoč (roj. 9. 5. 1827)

Smrekar Neža (roj. 10. 1. 1851)

Smrekar Helena (roj. 1. 5. 1860). Leta 1887 poroka z Šoberl Andrejem iz Mišač (roj. 16. 11. 1861).

Šoberl Janez (roj. 14. 7. 1888 / um. 13. 12. 1888)

Šoberl Marija (roj. 24. 8. 1889)
Šoberl Helena (roj. 13. 9. 1890)

Vir: Status Animarum

Pozina – hiša je pogorela
Vir: foto Rok Gašperšič

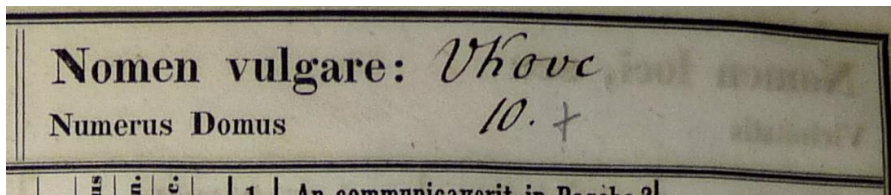

Nagrobna plošča Pozinovi
Vir: foto Miran Hladnik

Ukovec / Uk

Zgornja Dobrava št. 10 – Vkuoz (lastnik Widitz, FK 1827), Vkuovec (lastnik Bohinc, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 12 – Pri Uku.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Pri Uku (maškare), 1930
Vir: arhiv Joško Resman

Bohinc Simon (roj. 11. 10. 1819). Poroka s Sitar Marijo iz Mišač (roj. 30. 6. 1826).

Bohinc Helena (roj. 3. 4. 1858)

Bohinc Tereza (roj. 23. 10. 1860)

Bohinc Marija (roj. 28. 1. 1865)

Bohinc Frančiška (roj. 30. 6. 1867 / um. 1867)

Bohinc Jakob (roj. 30. 4. 1871)

Bohinc Šmid Mina (roj. 24. 7. 1835)

Vir: [Status Animarum](#)

Nagrobnik Ukovi
Vir: foto Miran Hladnik

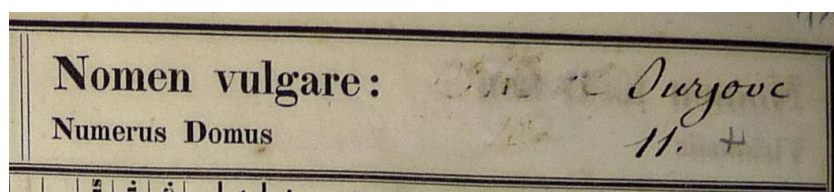

Stanko Ažman, p. d. Ukov, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

⚙⚙⚙

Jurjovc

Zgornja Dobrava št. 11 – Juriuz (lastnik Schlieber, FK 1827), Jurjovc (lastnik Šliber Jurij, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 13 – Pri Jurjovcu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Šliber Jurij (roj. 24. 4. 1806 / um. 1863)

Šliber Janez (roj. 4. 4. 1836). Leta 1871 poroka z Ambrožič Katarino iz Ljubnega (roj. 20. 4. 1844).

Šliber Marija (roj. 18. 12. 1871 / um. 1874)

Šliber Neža (roj. 31. 1. 1873 / um. 1875)

Šliber Franc (roj. 2. 12. 1875 / um. 1876)

Šliber Janez (roj. 26. 3. 1877)

Šliber Marija (roj. 19. 8. 1878)

Šliber Neža (roj. 7. 1. 1880)

Šliber Julijana (roj. 20. 2. 1881)

Šliber Jožef (roj. 17. 8. 1882)

Šliber Ivana (roj. 29. 8. 1885)

Šliber Franc (roj. 11. 10. 1838)

Šliber Helena (roj. 17. 4. 1841)

Šliber Katarina (roj. 8. 11. 1865). Nezakonska hči.

Šliber Agata (roj. 5. 2. 1846)

Vir: Status Animarum

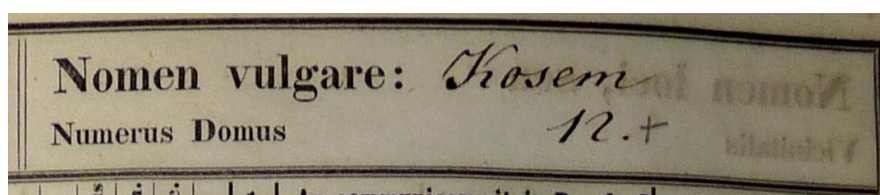

Nagrobna plošča Jurjovčevi
Vir: foto Miran Hladnik

Kosem

Zgornja Dobrava št. 12 – Kosem (lastnik Beneditschitsch, FK 1827), Kosem (lastnik Benedičič, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 14 – Pri Kosmu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Primož Kosem iz Dobrave, podložnik radovljiške graščine (om. 1668/69).

Vir: [Sojenje mošenjskemu župniku zaradi čarovništva](#)

Joannes Wenedititsch. keuschler 50. sein weib Margareth 60. sohn Warthelme 24. dessen weib Lucia 23. tochter Maria 14. tag. hierth Andreas 14. tochter des alten Ursula 19.

Janez Benedičič. Kajžar 50. njegova žena Margareta 60. sin Jernej 24. njegova žena Lucija 23. hči Marija 14 dni. Pastir Andrej 14. starejša Urša 19.

Vir: [Popis prebivalcev 1754](#)

Benedičič Blaž (roj. 12. 2. 1787 / um. 1866). Rojen na Brezovici.

Benedičič Simon (roj. 27. 10. 1825 / um. 3. 11. 1889). Leta 1861 poroka z Ovsenik Marijo iz Prezrenj (roj. 13. 6. 1833 / um. 19. 8. 1911).

Ovsenik Jakob (roj. 13. 7. 1858)

Ovsenik Marija (roj. 3. 2. 1862)

Benedičič Gertruda (roj. 12. 3. 1866)

Benedičič Frančiška (roj. 7. 3. 1889)

Benedičič Katarina (roj. 20. 11. 1869)

Vir: [Status Animarum](#)

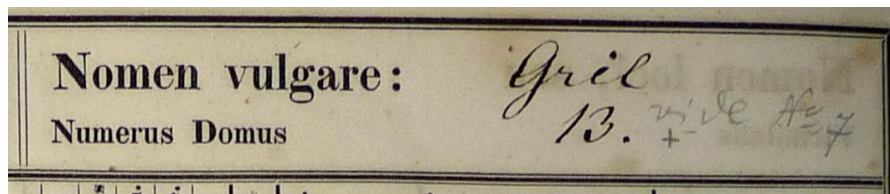
Pri Kosmu, 2010

Vir: Foto: Miran Hladnik

Gril

Zgornja Dobrava št. 13 – Gril (lastnik Gogalla, FK 1827), Gril (lastnik Gogala, SA 1781-1890), Gril (lastnik Benedičič Jakob, ok. 1900) // Zgornja Dobrava št. 15 – Pri Grilu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Georg Gogalla keuschler 25. sein weib Hellena 25. sohn Mattheus 1 ½. Jacob 5. wohen tochter Maria 2. die alte mutter Ursula 50.

Jurij Gogala kajžar 25. njegova žena Helena 25. sinova Matevc 1 ½. Jakob 5. hčerka Marija 2. stara mati Urša 50.

Vir: Popis prebivalstva 1754

Gogala Marija (roj. 25. 1. 1812 / um. 1876)

Gogala Jožef (roj. 1. 3. 1813 / um. 1877)

Benedičič Jakob (roj. 13. 7. 1858). Rojen na Zgornji Dobravi št. 12. Leta 1886 poroka z Kalan Marijo iz Zgornje Besnice (roj. 26. 9. 1856).

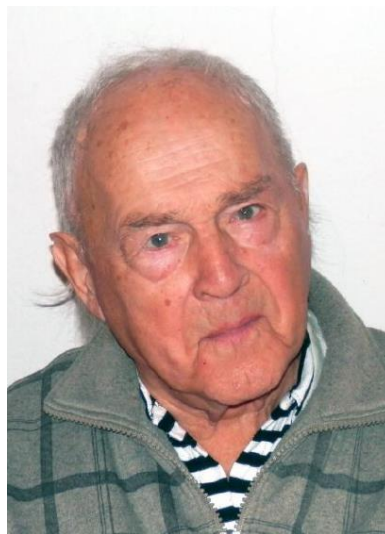
Benedičič Janez (roj. 23. 6. 1886)

Benedičič Marija (roj. 14. 7. 1888)

Vir: Status Animarum

Na to domačijo se je preselil Alojz Vidic (p. d. Čačkov iz Srednje Dobrave) in prevzel hišno ime.

Napisal Miran Hladnik

Alojz Vidic, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

"Majster, kako vam gre?" (Življenje klenega Gorenjca Alojza Vidica z Zgornje Dobreve je predstavljeno tudi v projektu Razvojne agencije Zgornje Gorenjske.)

Rojen je bil na Srednji Dobravi kot najmlajši, imel je še štiri brate in sestro. »Rasli smo v kmečki, med sabo zelo povezani družini,« se spominja. »Oče je preživel družino s tesarstvom, pozimi pa je tudi klal prašiče in govedo. Otroci smo morali prijeti za vsako delo, v šolo smo hodili na Srednjo Dobravo, še prej pa smo morali nesti mleko v Kropo.« Ko so otroci zrasli in bi se lahko šolali, se zaposlili in osamosvojili, je prišla vojna. Družina Vidic je plačala krvavi davek, izgubili so dva sinova. Družina je bila izgnana v Nemčijo, kjer je oče na prisilnem delu umrl. Izgnani so bili od decembra 1941 pa vse do julija 1945, ko so se vrnil v izropano vas. »Otroci smo bili prikrašani za šolanje. Nismo imeli ničesar, treba je bilo čim prej dobiti zaposlitev.« Alojz je dobil delo v Jugobrunu, nato pa v Plamenu v Kropi, kjer je opravil strojniški tečaj. Nato je moral v vojsko, kjer je kar tri leta služil v Titovi gardi. Leta 1949 se je vrnil domov in dobil zaposlitev v železarni na Jesenicah, nato pa v Verigi, kjer je opravil tudi dodatna izobraževanja in postal delovodja v vijačnem obratu. Tu je delal vse do upokojitve leta 1984. Zelo lepe spomine ima na delovna leta, ker je bil s sodelavci v dobrih odnosih. »Ko se srečamo, me še zdaj, po tolikih letih, vprašajo: 'Majster, kako vam gre?'«

Z ženo Marico sta si zgradila hišo. Poleg službe sta skrbela še za manjšo kmetijo. Lepo sta se razumela, poročena sta bila 43 let. Ves čas je bil aktiven in je imel veliko funkcij v okviru civilne zaščite, ljudske obrambe, bil je ustanovni član in poveljnik Prostovoljnega gasilskega društva Srednja Dobrava in podpoveljnik v gasilski zvezi Občine Radovljica. Vesel je, da je tudi nekaj članov njegove družine stopilo na gasilsko pot. Več kot dve desetletji je bil predsednik komunalnega odbora, udeležen je bil pri prostovoljni gradnji doma krajanov in gasilskega doma, asfaltiranju krajevnih cest in podobnih krajevnih akcijah. Dolga leta je bil predsednik pokopališkega odbora in govornik na pogrebih. Ob ustanovitvi Društva izgnancev leta 1992 je postal predsednik dobravske sekcije društva. Večkrat je obiskal kraje svojega izgnanstva in tja organiziral tudi skupinske izlete za svoje izgnancev. Napisal in izdal je dve knjigi, v katerih je obudil in ohranil spomine na težke čase izseljenstva.

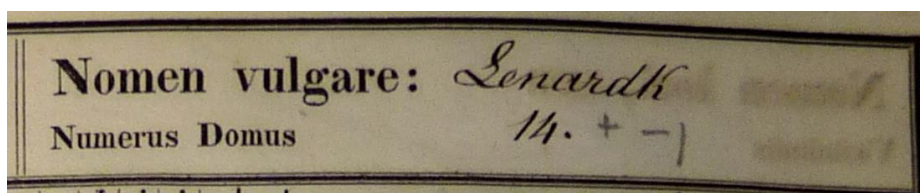
Rad prebira Deželne novice in Gorenjski glas, katerega naročnik je nepretrgoma že 67 let. Posveča se tudi sadjarstvu, ki je njegov najljubši hobi. Osrečujejo ga tudi hčerka, sin, tri vnukinje, dva vnuka in tudi tri pravnukinje in dva pravnuka.

Vir: Deželne novice, 12. 8. 2016 (avtorica Ivanka Korošec)

Lenardk / Lenartek

Zgornja Dobrava št. 14 – Lenartek (lastnik Praprotnik, FK 1827), Lenardk (lastnik Praprotnik, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 17 – Pri Lenartku.

Domače hišno ime in hišna številka

Vir: Status Animarum

Praprotnik Simon (roj. 1729)

Simon Praprotnik kajžar 25. njegova žena Lucija 20. hčerka Neža 2. Gertruda ½. stanujoča njegova brata Andrej 27. Lovrenc 18. dekla Margareta 17.

Vir: [Popis prebivalstva, 1754](#)

Praprotnik Helena (roj. 20. 5. 1802 / um. 1869). Prišla iz Lipnice (priimek Fister).

Praprotnik Janez (roj. 6. 12. 1831). Leta 1862 poroka z Globočnik Marijo iz ? (roj. 24. 2. 1838).

Praprotnik Janez (roj. 18. 9. 1863)

Praprotnik Marijana (roj. 15. 7. 1865)

Praprotnik Jakob (roj. 20. 7. 1867)

Praprotnik Marija (roj. 24. 7. 1869)

Praprotnik Helena (roj. 8. 10. 1871 / um. 1874)

Praprotnik Anton (roj. 19. 5. 1878)

Praprotnik Jožef (roj. 11. 3. 1881)

Praprotnik Franc (roj. 30. 10. 1834 / um. 1. 11. 1914)

Praprotnik Jernej (roj. 21. 8. 1843 / um. 1866)

Vir: [Status Animarum](#)

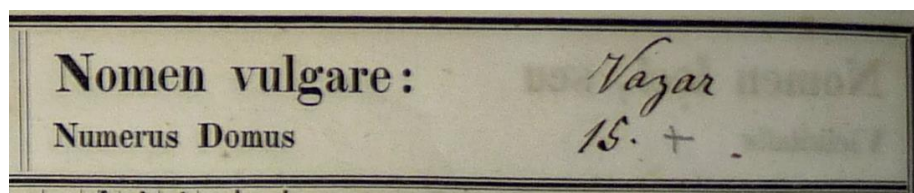
Nagrobnik Lenartkovi

Vir: foto Miran Hladnik

Vazar

Zgornja Dobrava št. 15 – Wasar (lastnik Pogatschnig, FK 1827), Vazar (lastnik Pogačnik, SA 1781-1890). // [Zgornja Dobrava št. 18 – Pri Vazarju \(lastnik Kern\).](#)

Domače hišno ime in hišna številka

Vir: Status Animarum

Pogačnik Jožef (roj. 12. 3. 1792 / um. 1863). Poroka z Pesdič Margareto (roj. 6. 6. 1783).

Pogačnik Jernej (roj. 4. 8. 1816). Poroka s Sitar Jedrt iz Sebenj (roj. 24. 2. 1827).

Pogačnik Tomaž (roj. 10. 12. 1856). **Vojak.**

Pogačnik Valentin (roj. 14. 2. 1863 / um. 1863)

Pogačnik Helena (roj. 1. 5. 1864 / um. 1868)

Pogačnik Jernej (roj. 5. 8. 1866)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Vazarjevi

Vir: foto Miran Hladnik (detajl)

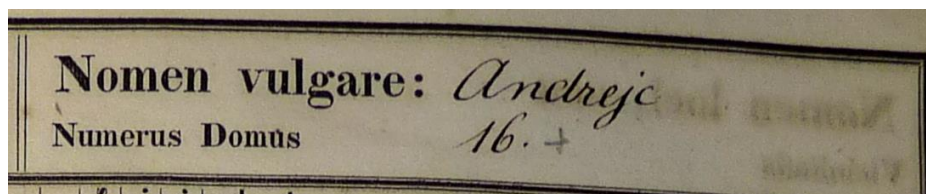
Anica Noč (p. d. Vazarjeva), 2015

Vir: foto Miran Hladnik

Andrejc

Zgornja Dobrava št. 16 – Andretschouz (lastnik Prettner, FK 1827), Andrejc (lastnik Pretner, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 19 – Pri Andrejcu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Pretner Neža (roj. 21. 1. 1798 / um. 1869). Rojena na Prezrenjah (priimek Pogačnik).

Pretner Franc (roj. 6. 11. 1820)

Pretner Jožef (roj. 30. 2. 1824 / um. 1887). Leta 1881 poroka z Hrovat Heleno (roj. 2. 5. 1833 / um. 2. 2. 1918).

Pretner Janez (roj. 10. 5. 1870). Posvojen.

Pretner Barbara (roj. 20. 12. 1877). Posvojena.

Pretner Matija (roj. 16. 3. 1830 / um. 1869)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Andrejčevi
Vir: foto Miran Hladnik (detajl)

Pri Andrejcu, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

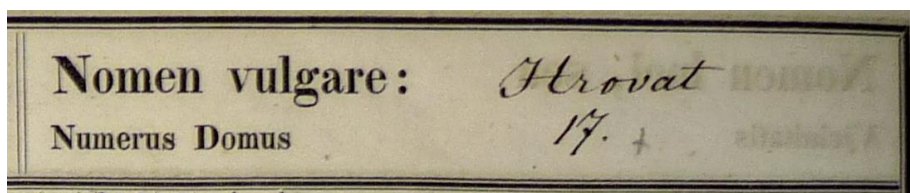

Pri Andrejcu, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

Hrovat / Hrvat

Zgornja Dobrava št. 17 – Hrowath (lastnik Hrowath, FK 1827), Hrovat (lastnik Hrovat, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 20 – Pri Hrovatu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Thomas Hrobath keuschler 35. sein weib Anna 25. sohn Joannes 12. Jacob 4. Casper 1/4tl.

Tomaž Hrovat kajžar 35. njegova žena Ana Hrovat 25. sinovi Janez 12. Jakob 4. Gašper 1/4tl.

Vir: Popis prebivalstva 1754

Hrovat Marija (roj. 20. 8. 1795 / um. 1871). Rojena Pangerc.

Hrovat Helena (roj. 2. 5. 1833)

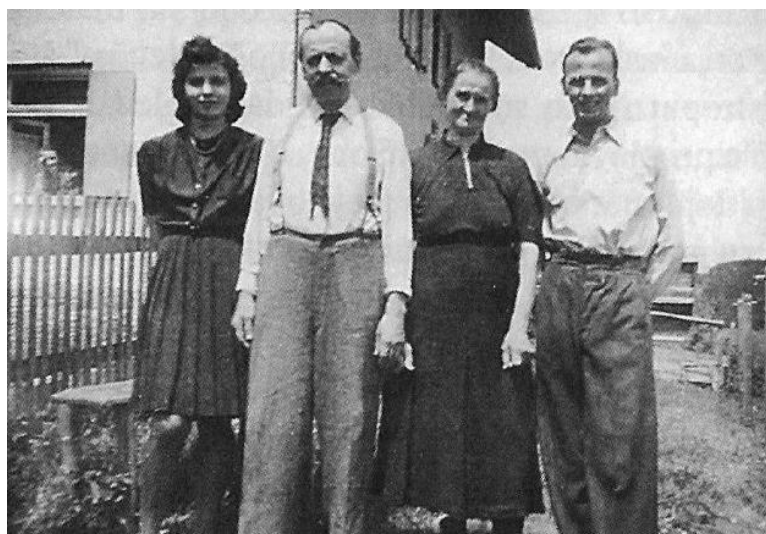
Hrovat Janez (roj. 10. 5. 1870). Nezakonski sin.

Hrovat Lovrenc (roj. 10. 8. 1875 / um. 1876). Nezakonski sin.
Hrovat Barbara (roj. 20. 12. 1877). Nazakonska hči, posvojena.
Hrovat Anton (roj. 9. 1. 1806 / um. 1889). Poroka z Bohinc Marijo (roj. 1. 9. 1820).
Hrovat Jakob (roj. 28. 4. 1830). Vojak.
Hrovat Jedrt (roj. 5. 3. 1832 / um. 1867)
Hrovat Ana (roj. 26. 7. 1836 / um. 20. 12. 1869)
Hrovat Anton (roj. 12. 1. 1850 / um. 1877). Sin z drugo ženo (?).
Hrovat Marija (roj. 7. 11. 1852). Poroka z Bertoncelj Matevžem (roj. 24. 9. 1851).
Bertoncelj Marija (roj. 26. 4. 1880)
Bertoncelj Janez (roj. 27. 4. 1882 / um. 10. 7. 1963)
Bertoncelj Matevž (roj. 18. 8. 1884)
Bertoncelj Marijana (roj. 16. 7. 1887)
Bertoncelj Jernej (roj. 16. 8. 1889)

Vir: Status Animarum

Nagrobnik Hrvatovi
 Vir: foto Miran Hladnik

Družina Bertoncelj (p. d. Hrvatovi) – v Nemčiji, 1942
Vir: Moji spomini ...

Terezija in Janez Bertoncelj, ok. 1960
Vir: arhiv Rok Gašperšič

Vir: Glas Gorenjske, 16. 1. 1959

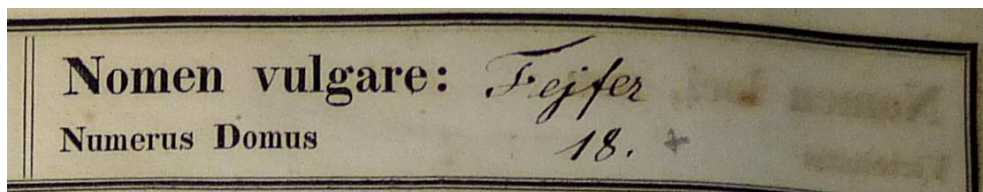

Hrovatova hiša, 1948
Vir: arhiv Rok Gašperšič

Fejfer (SA) / Fajfar

Zgornja Dobrava št. 18 – Feifer (lastnik Pfeifer, FK 1827), Fejfer (lastnik Benedičič Matevž, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 21 – Pri Fajfarju.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Andree Pfeipffer keuschler ledig (samski) 20. dessen schwagerin (svakinja) Maria wittib 34. tochter Ursula 4. bruder des Andree Joannes 22.

Andrej Pfajfar (Pfajfar, Pfejfer) kajžar (samski) 20. svakinja (vdova) 34. hči Urša. Brat Andrej-Janez 22.

Vir: [Popis prebivalstva 1754](#)

Maria Pfeipfferin wittib keuschlerin 45. sohn Anton 16. Marco 8.

Marija Pfajfar, kajžarica (vdova) 45. sinova Anton 16. Marko 8.

Vir: [Popis prebivalstva 1754](#)

Pfeifer Helena (roj. 19. 8. 1828). Poroka z Benedičič Matevžem iz Lipnice (roj. 13. 9. 1830).

Pfeifer Matija (roj. 17. 8. 1829)

Vir: Status Animarum

Červičik (SA) / Črviček

Zgornja Dobrava št. 19 – Zhervezh (lastnik Touzin, FK 1827), Červičik (lastnik Ovsenik, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 22 – Pri Črvičku.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Andree Tauzin 25. sein weib Ursula 19. di alte mutter Lucia 45. inwohner Lucas Contrat 37. Sein weib Lucia 30.

Andrej Tauzin 25. njegova žena Uršula 19. stara mati Lucija 45. najemnik Luka Contrat 37. njegova žena Lucija 30.

Vir: Popis prebivalstva 1754

Ovsenik Frančišek (roj. 9. 10. 1813 / um. 1886). Poroka z Kristan Margareto iz Begunj (roj. 4. 7. 1814 / um. 18. 11. 1880).

Ovsenik Jakob (roj. 26. 4. 1840 / um. 1883)

Ovsenik Marija (roj. 14. 4. 1842)

Ovsenik Rozalija (roj. 2. 9. 1880 / um. 1888). Nezakonska hči.

Ovsenik Jožef (roj. 21. 3. 1844)

Ovsenik Matevž (roj. 18. 9. 1846). Leta 1880 poroka z Papler Marijano s Spodnje Dobrave št. 3 (roj. 11. 7. 1851).

Ovsenik Marija (roj. 5. 8. 1881)

Ovsenik Antonija (roj. 10. 6. 1883)

Ovsenik Frančišek (roj. 12. 1. 1886)

Ovsenik Marijana (roj. 23. 7. 1854 / um. 1864)

Ovsenik Mina (roj. 13. 5. 1857)

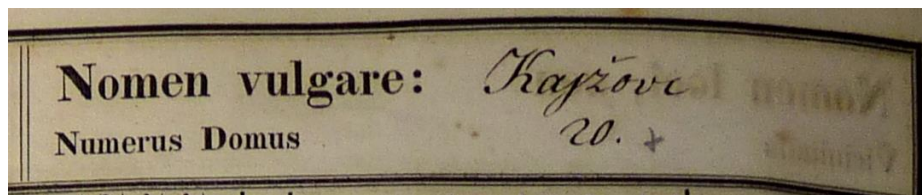
Ovsenik Frančišek (roj. 18. 3. 1860 / um. 1863)

Vir: Status Animarum

Kajžovc (SA) / Kajž

Zgornja Dobrava št. 20 – Kaischouz (lastnik Kossel, FK 1827), Kajžovc (lastnik Kosel, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 28 – Pri Kajžu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Kosel Janez (roj. 21. 6. 1791 / um. 1868). Poroka s Špendov Marijo z Zgornje Dobrave (roj. 12. 12. 1804 / um. 1868).

Kosel Helena (roj. 18. 4. 1828)

Kosel Jakob (roj. 19. 4. 1834)

Kosel Matevž (roj. 21. 8. 1838). Leta 1862 poroka z Resman Gertrudo iz Mošenj / Mošnje (roj. 14. 3. 1836).

Kosel Marija (roj. 22. 8. 1863)

Kosel Janez (roj. 16. 5. 1865)

Kosel Katarina (roj. 13. 4. 1867)

Kosel Matevž (roj. 6. 8. 1869)

Kosel Lovrenc (roj. 6. 8. 1869)

Kosel Jožef (roj. 17. 3. 1872)

Kosel Jakob (roj. 28. 7. 1874)

Kosel Tereza (roj. 13. 10. 1841)

Kosel Neža (roj. 28. 12. 1865). Nezakonska hči.

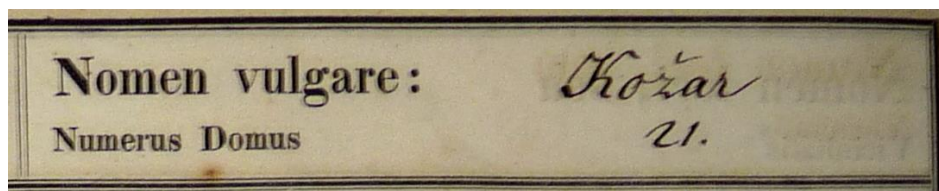
Kosel Katarina (roj. 28. 4. 1844)

Vir: Status Animarum

Kožar (SA)

Zgornja Dobrava št. 21 – Koschar (lastnik Spendou, FK 1827), Kožar (lastnik Bertoncelj, SA 1781-1890). // **Zgornja Dobrava št. 27 – Pri Kožarju.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Špendov Marija (roj. 30. 1. 1814 / um. 1883). Poroka z Bertoncel Lukom iz Selc (roj. 17. 10. 1816).

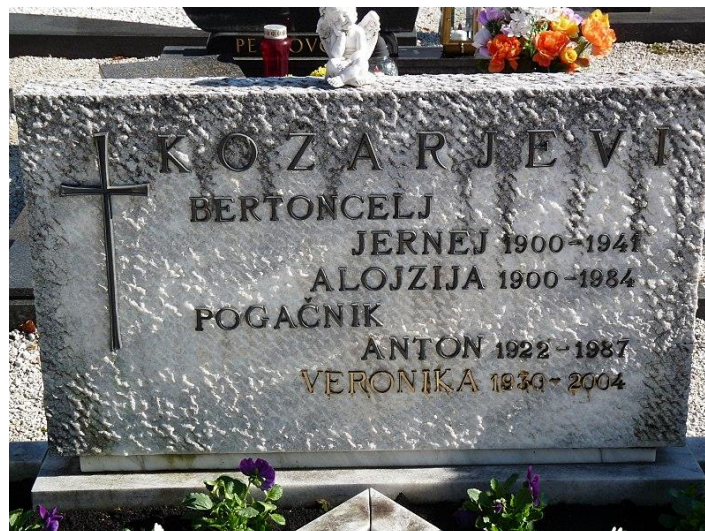
Bertoncel Jernej (roj. 15. 8. 1849). Vojak. Leta 1883 poroka z Benedičič Marijo z Zgornje Dobrave št. 12 (3. 2. 1862).

Bertoncel Janez (roj. 3. 4. 1884)
Bertoncel Marija (roj. 29. 1. 1886)
Bertoncel Filip (roj. 17. 4. 1887)
Bertoncel Ivana (roj. 20. 8. 1888 / um. 1888)
Bertoncel Anton (roj. 24. 4. 1890)
Bertoncel Matevž (roj. 24. 9. 1851)
Bertoncel Janez (roj. 21. 6. 1854)

Vir: Status Animarum

Pri Kožarjevih, ok. 1940
Vir: arhiv družine Štular

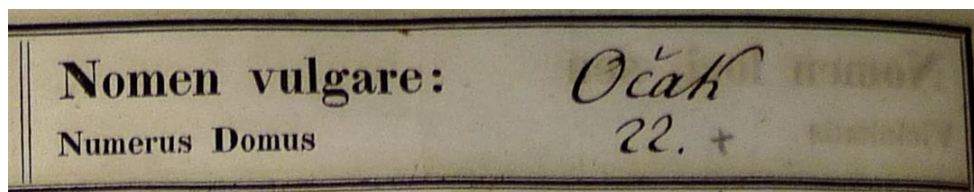

Nagrobnik Kožarjevi
Vir: foto Miran Hladnik

Očak

Zgornja Dobrava št. 22 – Otschak (lastnik Spendou, FK 1827), Očak (lastnik Spendov, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 26 – Pri Očaku.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Špendov Marija (roj. 19. 1. 1796 / um. 1871)

Špendov Simon (roj. 24. 10. 1821). Poroka z Ovsenik Heleno iz Kajer-ja (roj. 23. 4. 1823 / um. 1883)

Špendov Štefan (roj. 24. 12. 1851)

Špendov Marija (roj. 15. 11. 1853). Leta 1885 poroka z Gajger Antonom iz Selc (roj. 28. 12. 1860 / um. 1886).

Špendov Marija (roj. 12. 2. 1887)

Špendov Martin (roj. 10. 11. 1855)

Špendov Tomaž (roj. 14. 12. 1825)

Špendov Matevž (roj. 9. 9. 1832)

Špendov Mina (roj. 23. 3. 1835)

Špendov Štefan (roj. 19. 12. 1858 / um. 1865)

Vir: Status Animarum

Ker so se pri hiši ukvarjali z ovčerejo, naj bi ime izhajalo iz te dejavnosti.

Vir: RAGOR

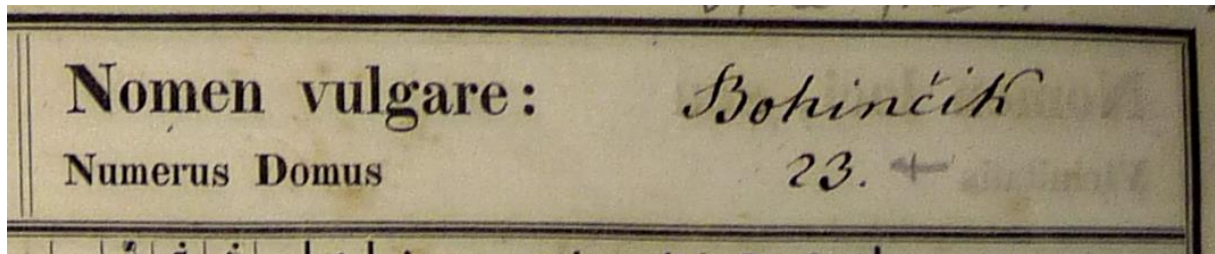

Nagrobnik Očakovi
Vir: foto Miran Hladnik

Bohinček

Zgornja Dobrava št. 23 – Wohinzhek (lastnik Lapainer, FK 1827), Bohinčik (lastnik Lapajner, SA 1781-1890). // **Zgornja Dobrava št. 25 – Pri Bohinčku.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Hojak Štefan (roj. 26. 12. 1787 / um. 1866). Rojen v Čepovanu (občina Kanal).

Lapajner Urša roj. Dežman (roj. 1. 10. 1805). 9. 2. 1835 poroka z ???

Lapajner Matija (roj. 6. 2. 1836 / um. 1869)

Lapajner Gertruda (roj. 5. 3. 1838). Leta 1864 poroka z Pretnar Matevž z Zg. Dobrave (roj. 15. 9. 1833).

Pretnar Valentin (roj. 13. 2. 1865 / um. 1866?)

Pretnar Janez (roj. 29. 12. 1866)

Pretnar Lucija (roj. 13. 12. 1868 / um. 1935). Leta 1899 poroka z Debelak Valentin s Sr. Dobrave št. 5 (roj. 20. 1. 1866). Drugič poroka z Resman Franc (roj. 1862 / um. 1925).

Pretnar Gertruda (roj. 3. 3. 1871)

Pretnar Anton (roj. 2. 1. 1874 / um. 1874)

Pretnar Marija (roj. 9. 6. 1875 / um. 1876)

Pretnar Johana (roj. 26. 6. 1877)

Vir: Status Animarum

Pegam Simon (roj. 31. 10. 1843). Poroka z Rozman Marijo iz Otoč (roj. 28. 10. 1850 / um. 1888).

Pegam Simon (roj. 13. 8. 1874 / um. 29. 5. 1921)

Pegam Marija (roj. 11. 8. 1876)

Pegam Francka (roj. 26. 1. 1879)

Pegam Janez (roj. 15. 7. 1881)

Pegam Valentina (roj. 9. 2. 1884)

Pegam Anton (roj. 13. 6. 1886)

Pegam Franc (roj. 22. 8. 1888 / um. 1888)

Vir: Status Animarum

Včasih so imeli kamnoseštvo.

Vir: RAGOR

Stara Bohinčkova hiša, ok. 1964
Vir: arhiv Rok Gašperšič

Nagrobnik Bohinčkovi
Vir: foto Miran Hladnik

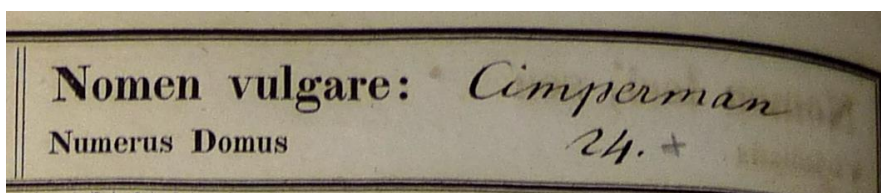
Anton Šlibar, p. d. Bohinček s tablo “Ober Dobrawa”
Vir: arhiv Rok Gašperšič

Pri Bohinčku, 2015
Vir: foto Miran Hladnik

Cimperman

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Zgornja Dobrava št. 24 – Zimpermann (lastnik Aussenitz, FK 1827), Cimperman (lastnik Ovsenik, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 50 – Pri Cimpermanu.

Ovsenik Valentin (roj. 14. 2. 1786 / um. 1869)

Ovsenik Luka (roj. 9. 10. 1818). Poroka s Sparovic Marijo (roj. 3. 4. 1821 / um. 1869).

Ovsenik Marija (roj. 20. 2. 1844)

Ovsenik Matevž (roj. 4. 9. 1845)

Ovsenik Gregor (roj. 7. 4. 1848 / um. 1869)

Ovsenik Helena (roj. 22. 7. 1852)

Ovsenik Terezija (roj. 28. 9. 1854)

Ovsenik Marija (roj. 24. 10. 1881). Nezakonska hči.

Ovsenik Franciška (roj. 29. 9. 1856)

Ovsenik Janez (roj. 2. 1. 1859)

Ovsenik Jožef (roj. 10. 3. 1861)

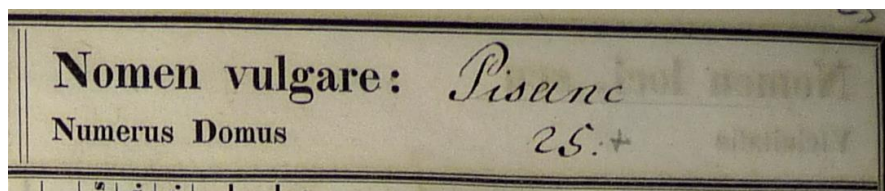
Ovsenik Margareta (roj. 27. 3. 1864)

Vir: Status Animarum

Pisanc

Zgornja Dobrava št. 25 – Pisanz (lastnik Paulitsch, FK 1827), Pisanc (lastnik Pavlič, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 31 – Pri Pisancu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Pavlič Gašper (roj. 3. 2. 1803 / um. 1876). Poroka z Maršol Marija (roj. 3. 2. 1809 / um. 1874).

Pavlič Karolina (roj. 17. 1. 1840). Leta 1873 poroka z Hrovat Antonom z Zgornje Dobreve (roj. 1. 6. 1839).

Pavlič Franc (roj. 29. 11. 1873)

Pavlič Anton (roj. 22. 10. 1876)

Pavlič Marija (roj. 30. 11. 1880)

Vir: Status Animarum

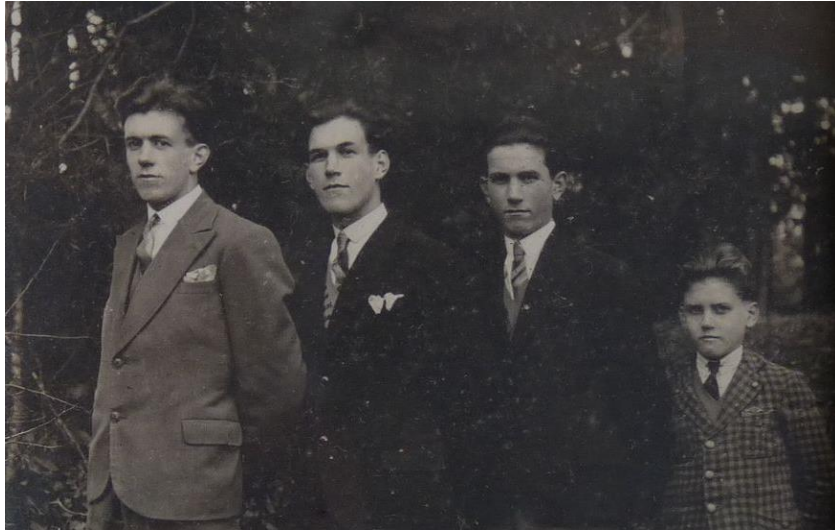
Op.: Kot najemnik je vpisan tudi Papler Jurij (Georg)!

Nagrobnik Pisančovi
Vir: foto Miran Hladnik

Poroka na Pisančiji, ok. 1930
Vir: arhiv Tone Hrovat

Pisančevi fantje
Vir: arhiv Miran Hladnik

Pisančija
Vir: arhiv Tone Hrovat

Stara Pisanka / Jože Hrovak, ok. 1980
Vir: arhiv Miran Hladnik

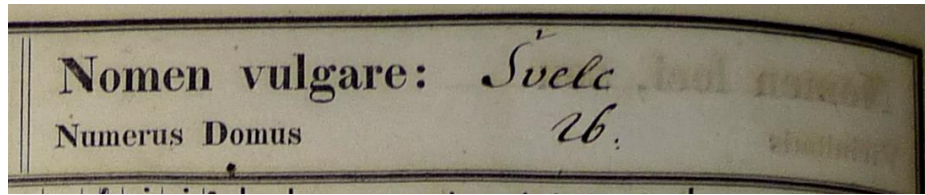

Pri Pisancu
Vir: RAGOR (Foto: Miran Hladnik)

Švelc

Zgornja Dobrava št. 26 – Schwelz (lastnik Bohinz, FK 1827), Švelc (lastnik Bohinc, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 50 – Pri Švelcu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Bohinc Marija (roj. 28. 10. 1788 / um. 1863). Rojena Princ. Poroka s Sparovic Tomaž iz Zaloš (roj. 21. 12. 1791 / um. 1864).

Bohinc Anton (roj. 14. 1. 1823 / um. 1872). Poroka z Pogačnik Heleno iz Zgornje Dobrave (roj. 6. 4. 1822).

Bohinc Valentin (roj. 11. 2. 1856 / um. 13. 7. 1878)

Bohinc Matevž (roj. 21. 9. 1859). Leta 1883 poroka z Boštjančič Marijano iz Mišač (roj. 22. 8. 1858).

Bohinc Frančišek (roj. 6. 10. 1861 / um. 1866)

Bohinc Marija (roj. 16. 12. 1864)

Bohinc Marija (roj. 13. 12. 1887). Nezakonska hči.

Bohinc Marijana (roj. 30. 6. 1871)

Bohinc Frančišek (roj. 6. 10. 1879). Posvojen?

Bohinc Frančiška (roj. 29. 9. 1881 / um. 1887). Posvojena?

Bohinc Marija (roj. 1. 9. 1883)

Bohinc Antonija (roj. 9. 5. 1885 / um. 1887)

Bohinc Johana (roj. 7. 5. 1887)

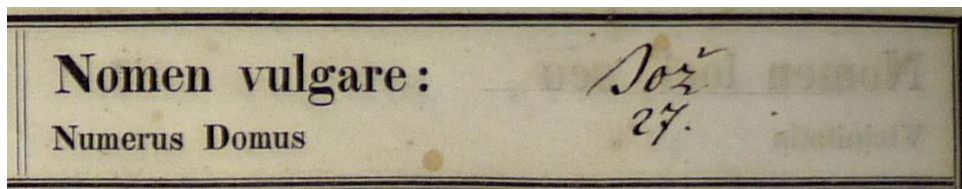
Bohinc Alojz (roj. 4. 1. 1889)

Vir: Status Animarum

Jož

Zgornja Dobrava št. 27 – Debellak (lastnik Debelack, FK 1827), Jož (lastnik Debelak, SA 1781-1890). // **Zgornja Dobrava št. 9 – Pri Jožu.**

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Debelak Uršula (roj. 27. 12. 1801 / um. 1875).

Debelak Janez (roj. 6. 12. 1830 / um. 13. 9. 1888). Leta 1858 poroka z Golmajer Jedrt z Zgornje Lipnice (roj. 23. 3. 1824).

Debelak Marija (roj. 26. 3. 1859)

Debelak Barbara (roj. 3. 12. 1861)

Debelak Helena (roj. 20. 4. 1864)

Debelak Anton (roj. 27. 5. 1867). Leta 1889 poroka z Zupan Ivano iz Zaloš (roj. 11. 8. 1867).

Debelak Jožef (roj. 29. 3. 1889). Posvojen.

Debelak Katarina (roj. 1. 4. 1833)

Debelak Frančišek (roj. 3. 12. 1860). Nezakonski sin.

Debelak Jedrt (roj. 2. 3. 1836)

Debelak Tereza (roj. 5. 10. 1838)

Debelak Marija (roj. 21. 5. 1841)

Vir: Status Animarum

Pr Jož, ok. 1940

Vir: arhiv družine Štular

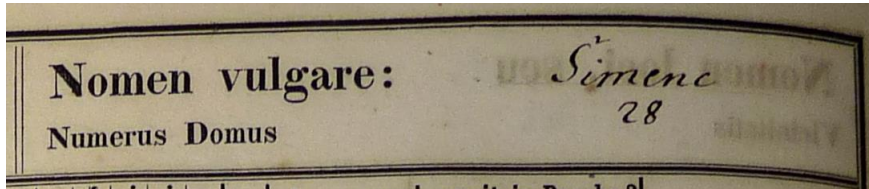
Nagrobnik Debelak

Vir: foto Miran Hladnik

Šimenc

Zgornja Dobrava št. 28 – Šimenc (lastnik Kosem, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 29 – Pri Šimencu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Golmajer Simon (roj. 22. 10. 1788 / um. 1864).

Golmajer Tereza (roj. 29. 9. 1821)

Golmajer Marija (roj. 12. 6. 1824 / um. 12. 2. 1890). Poroka z Kosem Sebastjanom iz Ljubnega (roj. 18. 1. 1836).

Kosem Marija (roj. 12. 12. 1860)

Kosem Frančiška (roj. 12. 2. 1863)

Kosem Jakob (roj. 12. 7. 1866)

Golmajer Neža (roj. 22. 10. 1830)

Golmajer Jakob (roj. 9. 4. 1863)

Vir: Status Animarum

Golmajer Jera (Šimen). Poroka z Lapajne Andrej iz Kropo (roj. 1861). Preselila v Kropo.

Vir: Kroparske družine

(Nesreča.) Dne 14. t. m. našla sta dva železniška paznika na progi pri Radovljici brezavestnega človeka, kateri je bil težko poškodovan. Vlak mu je bil desno roko na dveh mestih odtrgal. Ponesrečenec je 30 let stari krojač Jakob Kosem iz Zgornje Dobrave. Prepeljali so ga v dež. bolnico v Ljubljani.

Vir: Slovenski narod, 16. 6. 1898

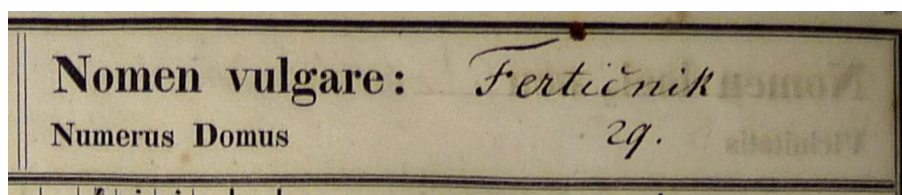

Nagrobnik Šimenčovi
Vir: foto Miran Hladnik

Fertičnik (SA) / Frtic

Zgornja Dobrava št. 29 – Fertičnik (lastnik Bohinc, SA 1781-1890). // Zgornja Dobrava št. 30 – Pri Frticu.

Domače hišno ime in hišna številka
Vir: Status Animarum

Lapajnar Mina (roj. 18. 3. 1803 / um. 1868)

Lapajnar Urša (roj. 29. 10. 1818 / um. 1886). Poroka z Bohinc Frančišek (roj. 4. 10. 1825).

Bohinc Marijana (roj. 26. 6. 1861)

Bohinc Janez (roj. 20. 10. 1863)

Vir: Status Animarum

Mertelj

Zgornja Dobrava št. 50 – Pri Mertelnju.

Mertelj Janez. Žena Mertelj Uršula. (??? Gozd-Martuljek).

Mertelj Anton (roj. 1878 / um. 1944). Poroka z Bertoncelj Marija (roj. 1886 / um. 1969). Imela sta šest otrok; Mertelj Mihael, Mertelj Marija-Mimi, Mertelj Vida (por. Jankovič) ...

Vir: myheritage.si + nagrobnik

Nagrobnik Merteljevih

Vir: foto Miran Hladnik

Osmrtnica Anton Mertel

Vir: Karawanken Bote, 26. 8. 1944

Nagrobnik Jankovičevih
Vir: Foto Miran Hladnik

.....

Celotni skenogrami dokumenta Status Animarum (Stanja duš) so na wikiknjigah – dobravske domačije. Dokumente hrani Nadškofijski arhiv Ljubljana, fotografiral pa jih je g. Miran Hladnik.

Naša želja je združiti podatke iz teh dokumentov iz Prvega popisa prebivalcev (leta 2016 je izšla knjiga Gorenjske družine, ki sta ji dodana še dva slovarčka; latinski in nemški).

Prava posebnost je ime Janez. Najprej je bil Joanes (latinsko), potem Johann (nemško) in nato Janez. A ne za dolgo, saj so bili Janezi »kar naenkrat« Ivani. Johane so ostale Johane, Janeza je bila malokatera, Ivan ali Ivank pa je bilo že več

...

☺☺☺☺

Nerazporejeno.

Začetnik sledečega rodu kroparskih Debeljakov je **Jožef Debeljak z Zgornje Dobrave**. Leta 1831 se je poročil na Ovsišah z Uršulo Kenda in se okrog 1844 z družino preselil v Kropo, kjer je kupil hišo št. 61 (zdaj št. 24) in po prejšnjem lastniku prevzel vzdevek »Sukovt«.

Vir: Kroparske družine

Jurij Jugovec Jurij, mesar + Jera Hrovat, vdova (roj. 1823) + France Kvas, vdova Polona (roj. 1840) + **Jožef Vidic (Anton), cajnar, Zgornja Dobrava.**

Vir: Kroparske družine

Justin. Izgleda, da so se dekleta s tem priimkom primožila iz okolice, zato se priimek ni obdržal: **Mica, Zgornja Dobrava (roj. 1889) + Janez Kralj (Lovrenc).**

Vir: Kroparske družine

.....

Polni naslovi virov:

Historična topografija Kranjske – do leta 1500 (avtorji: Miha Kosi, Matjaž Bizjak, Miha Seručnik, Jurij Šilc – zrc.sazu, 2016)

.....

Sestavil: Goran Lavrenčak – DAR

Prvič objavljeno: 30. 6. 2017

glavrencak@gmail.com